

۸- آشنایی با پلاک مشخصات الکتروموتورهای سه فاز

برای انتخاب صحیح و مناسب موتور سه فاز، باید به توضیحات روی پلاک مشخصات موتور کاملاً توجه نمود. شکل پلاک موتورهای سه فاز، هم‌چنین اطلاعات نوشته شده در روی آن‌ها متفاوت است. شکل‌های ۱-۵۲ دو نمونه پلاک موتور سه فاز را نشان می‌دهد.

PE-21 PLUS™		PREMIUM EFFICIENCY		
ORD.NO.	1LA02864SE41	FR. NO.		
TYPE	RGZESD	FRAME	286T	
H.P.	30.00	SERVICE FACTOR	1.15	3 PH
AMPS	34.9	VOLTS	460	
R.P.M.	1765	HERTZ	60	
DUTY	CONT	40°C AMB.	DATE CODE	
CLASS INSUL.	F	NEMA DESIGN B	K.V.A. CODE G	NEMA NOM. EFF. 93.6
MT END (BBL)	50BC03JPP3	CTP END (BBL)	50BC03JPP3	
MILL AND CHEMICAL DUTY QUALITY INDUCTION MOTOR				
Siemens Energy & Automation, Inc. Little Rock, AR				

ب

Motor & Co GmbH	
Typ 160 l	
3 ~ Mot.	Nr. 18345-82
ΔY 230/400 V	12 / 6,9 A
S1 3,5 kW	cos ϕ 0,80
2850 /min	50 Hz
ISO-Kl. E	IP 44 V3 t
IEC34-1/VDE 0530	

الف

شکل ۱-۵۲

اگر مشخصات نوشته شده (روی پلاک موتورها) را با یکدیگر مقایسه کنیم مشاهده می‌شود که این پلاک‌ها تفاوت‌هایی با هم دارند. در شکل ۱-۵۳ بخش‌های مختلف یک نوع پلاک موتورهای سه فاز مشاهده می‌شود. در جدول ۱-۳ توضیحات مربوط به هر قسمت آمده است.

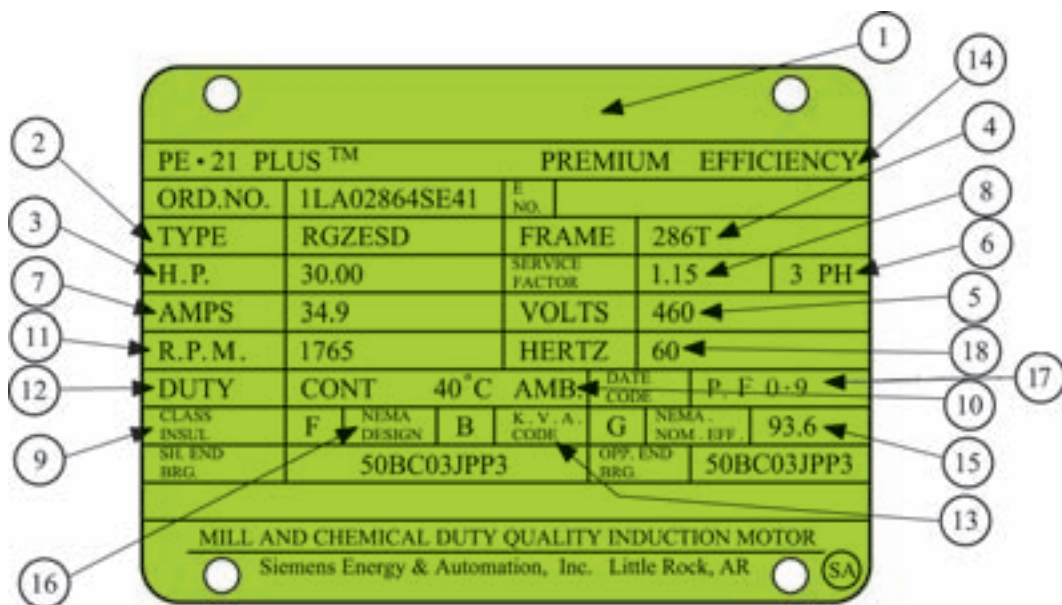
1	
2	
3 4	Nr. 5
6 7	8 A
9 10 11	COS ϕ 12
13 14 /min	15 Hz
16 17 18	19
ISO-Kl. 20	IP 21 22 23 t
24	

شکل ۱-۵۳

جدول ۳-۱

شماره	اطلاعات داده شده		
۱	نشانه‌ی کارخانه (نام و آرم)		
۲	نشانه‌ی نوع ماشین (تیپ ماشین)		
۳	نوع جریان مانند: G (جریان مستقیم)، E (جریان تک فاز)، D (جریان سه فاز)		
۴	نوع کار (Gen - ژنراتور)؛ (Mot - موتور)		
۵	شماره‌ی تولید ماشین		
۶	نوع اتصال سیم پیچ استاتور در ماشین‌های سنکرون و القایی، به علاوه:		
	علامت کلاف مدار		
	I 1~		
	II با کلاف (سیم پیچ) کمکی		
	III به صورت باز 3~		
IV ستاره			
V مثلث			
VI ستاره با نقطه وسط خارج شده			
۷	ولتاژ نامی		
۸	جریان نامی		
۹	توان نامی (تحویلی) یا قدرت ظاهری خروجی در موتورها و ژنراتورها		
۱۰	نشانه‌ی واحدها VA, kVA, W, kW موتورها بر حسب (kW یا W) و مولدها بر حسب (kVA یا VA)		
۱۱	نوع کار (در کار دائمی = S1) و زمان کار نامی یا مدت زمان روشن بودن نسبی مثال: S2 30min		
۱۲	ضریب توان نامی $\cos\phi$. در ماشین‌های سنکرون در صورتی که توان راکتیو دریافت شود، باید نشانه‌ی u اضافه شود.		
۱۳	جهت چرخش (از طرف سر محور موتور نگاه می‌شود): → (راست گرد) ← (چپ گرد)		
۱۴	سرعت نامی. (علاوه بر این در موتورهای با تحریک سری حداکثر سرعت n_{max} ؛ در مولدهای با توربین آبی، سرعت میانی n_H توربین؛ در موتورهای چرخ‌دنده‌دار سرعت آخرین چرخ‌دنده n_z ارائه می‌شود.)		
۱۵	فرکانس نامی		
۱۶	در ماشین‌های سنکرون و ماشین‌های مستقیم	در روتور با حلقه‌ی لغزان	در موتور تکفاز خازنی
	تحریک کننده یا «Ert»	روتور یا «Lfr»	خازن موقت C_A
۱۷	نوع اتصال سیم پیچ روتور	ظرفیت خازن موقت به نام μF	
۱۸	ولتاژ تحریک نامی به V (ولت)	ولتاژ سکون روتور به V (ولت)	خازن C_B دایم
۱۹	جریان تحریک	جریان روتور	ظرفیت خازن دایم به μF
	در کار نامی، اگر جریان کوچک‌تر از $1^{\circ} A$ باشد، اطلاعات حذف می‌شود.		
۲۰	گروه مواد عایق کننده (Y,A,E,B,F,H,C) اگر سیم پیچ استاتور و روتور از گروه‌های مختلفی عایقی استفاده شده باشند، ابتدا گروه عایقی (کلاس عایقی) سیم پیچ استاتور و سپس گروه عایقی سیم پیچ روتور بیان می‌شود. (مثلاً F/B)		
۲۱	نوع محافظت طبق DIN 40050، مثلاً IP44		
۲۲	طرز صحیح نصب موتور حرف A و B و C و D برای نصب افقی و V و W برای نصب عمودی همراه عددی مقابل حرف		
۲۳	وزن تقریبی به t، برای وزن‌های کم‌تر از یک تن اطلاعاتی داده نمی‌شود.		
۲۴	توضیحات اضافی، به طور مثال VDE0350/000 مقدار متوسط خنکی با تهویه‌ی هوای آزاد یا خنک‌شدن با آب.		

توضیحات مربوطه به نمونه‌ی دیگری از پلاک موتورهای است. سه‌فازه، که در شکل ۱-۵۴ نشان داده شده، در جدول ۱-۴ آمده

شکل ۱-۵۴

جدول ۱-۴

شماره	اطلاعات داده شده
۱	نام کارخانه
۲	مدل
۳	قدرت بر حسب اسب بخار
۴	شماره‌ی بدنه
۵	ولتاژ کار
۶	تعداد فاز - یک فاز یا سه فاز
۷	مقدار جریان (مقدار آمپر)
۸	ضریب خدمات (ضریب کارکرد)
۹	کلاس عایقی
۱۰	دمای مجاور (دمای محیط)
۱۱	تعداد دور در دقیقه
۱۲	مدت زمان کار موتور در بار نامی
۱۳	حرف رمز حالت توقف و یا در حال کار موتور
۱۴	حداکثر بازده
۱۵	میزان بازده اسمی
۱۶	استاندارد کارخانجات تولید کننده‌ی وسایل الکتریکی
۱۷	ضریب قدرت
۱۸	فرکانس (بر حسب هرتز)

شرح تکمیلی برخی از علائم روی پلاک

مثلاً اگر روی پلاک موتوری در ردیف نوع کار، S₁ نوشته شده باشد نشان می‌دهد که این موتور تحت بار نامی، در درجه‌ی حرارت پایدار و بی‌وقفه کار می‌کند بدون این که از دمای مجاز موتور تجاوز کند.

در ردیف یازدهم جدول ۱-۳ نوع کار و مدت زمان روشن بودن ماشین به طور نسبی بیان می‌شود. هشت حالت کاری، طبق استاندارد، تعریف شده است که با حروف S₁ تا S₈ نشان داده می‌شوند. مفهوم هر یک از حروف مطابق جدول ۱-۵ است^۱.

جدول ۱-۵- انواع کار ماشین‌ها

کار پیوسته S1	ماشین تحت بار نامی به درجه حرارت پایدار و ثابت می‌رسد. کار ماشین می‌تواند بدون وقفه اجرا شود، بدون این که از دمای مجاز تجاوز کند. مثال: پمپ فاضلاب.
کار کوتاه مدت S2	زمان کار در مقایسه یا وقفه بعد از آن کوتاه است. کار با بار نامی فقط در زمان داده شده مجاز به اجراست. زمان‌های بارگذاری استاندارد: 10 و 30، 60، 90 دقیقه. مثال: موتور محرکه سیرن. (آژیر)
کار موقت S3	زمان روشن بودن ED فقط بخشی از مدت زمان سیکل است. EDهای استاندارد: 15، 25، 40 و 60%. اگر مدت زمان سیکل معلوم نباشد، آن را 10 دقیقه در نظر می‌گیرند. در نوع کار S3 مرحله‌ی راه اندازی هیچ اثری بر روی دمای ماشین نمی‌گذارد. مثال برای S3: موتور بالابر (روتور با حلقه لغزان)
S4	در S4 کار شبیه S3 است، با این حال جریان راه اندازی، ماشین را بیش‌تر گرم می‌کند. اطلاعات مثلاً: h/راه اندازی 500، S4 ED 25%. مثال برای S4: موتور محرک برای بالا بر کوچک (روتور فسه‌ای)
S5	در S5 کار شبیه S4 است، با این حال در این جا یک ترمز الکتریکی (ترمز جریان مستقیم، ترمز جریان معکوس) در نظر گرفته شده، که در گرم شدن نیز سهیم است. اطلاعات مثلاً: h/راه اندازی 500، جریان معکوس، S4 ED 25%. مثال برای S5: موتور محرکه برای نقاله‌ها.
کار پیوسته با بار موقت S6	این نوع کار شبیه نوع کار S3 است. با این حال این ماشین به هنگام وقفه در حالت بی‌باری می‌ماند و خاموش نمی‌شود. اطلاعات مثلاً: S6 10mn/60min یا بهتر S6 ED 25% 40 min
کار بدون وقفه S7	این ماشین در کار بدون وقفه است و بدین جهت از طریق راه اندازی مداوم و ترمز الکتریکی بیش از حد معمول گرم می‌شود. اطلاعات مثلاً: h/راه اندازی 100، ترمز با جریان مستقیم، S7 مثال: موتور محرکه برای ماشین‌های تراش مرکزی (ماشین ابزار خودکار)
S8	این نوع کار شبیه S7 است، با این حال به جای راه اندازی و ترمز با تغییر دور، به طور مثال از طریق تغییر قطب‌ها، کار را پیش می‌برد. اطلاعات: S8.300min ⁻¹ 5min/1500min ⁻¹ 10min کاربرد: خط تولید خودکار

۱- به خاطر سپردن مطالب جدول ۱-۵ اجباری نیست.

در ردیف بیست و یکم جدول ۳-۱، که نوع محافظت (ایمنی) به کار رفته در مقابل تماس و نفوذ اجسام خارجی و آب بیان می‌شود، از دو حروف IP^۱ و دو رقم کد استفاده می‌شود. اولین رقم، درجه‌ی ایمنی در مقابل تماس و نفوذ اجسام خارجی و دومین رقم، درجه‌ی ایمنی در مقابل نفوذ آب را نشان می‌دهد. گاهی اوقات نیز از کد ۳ رقمی استفاده می‌شود که یک رقم آن مربوط به شرایط محیطی است. در جدول ۶-۱، معانی هر یک از رقم‌های اول و دوم بعد از IP را مشاهده می‌کنید. هم‌چنین بر روی برخی

دستگاه‌ها از علائم خاصی، مشابه علائم جدول، استفاده می‌شود. توضیحات هر یک را می‌توان از جدول‌ها استخراج کرد.^۲ به عنوان مثال اگر بر روی پلاک موتوری IP44 نوشته شده باشد بیانگر آن است که این موتور در مقابل اجسام خارجی بزرگ‌تر از قطر ۱mm و هم‌چنین در مقابل پاشیده شدن آب، حفاظت شده است.

جدول ۶-۱

نوع ایمنی	توضیح	نشانه
ایمنی تماس و ایمنی جسم خارجی		
IP0X	بدون ایمنی تماس، بدون ایمنی جسم خارجی	—
IP1X	ایمنی در مقابل جسم خارجی بزرگ‌تر از 50mm Ø	—
IP2X	ایمنی در مقابل جسم خارجی بزرگ‌تر از 12mm Ø	—
IP3X	ایمنی در مقابل جسم خارجی بزرگ‌تر از 2.5mm Ø	—
IP4X	ایمنی در مقابل جسم خارجی بزرگ‌تر از 1mm Ø	—
IP5X	ایمنی در مقابل رسوب گرد و غبار مضر به داخل	۱
IP6X	ایمنی در مقابل نفوذ گرد و غبار	۲
ایمنی آب		
IPX0	بدون ایمنی آب	—
IPX1	ایمنی در مقابل ریزش عمودی قطرات آب	—
IPX2	ایمنی در مقابل ریزش مایل قطرات آب (15° نسبت به عمود)	—
IPX3	ایمنی در مقابل پخش آب	۳
IPX4	ایمنی در مقابل پاشیدن آب	۴
IPX5	ایمنی در مقابل فوران آب، مثلاً از نازل	۵
IPX6	ایمنی در مقابل جریان آب	۶
IPX7	ایمنی در مقابل غوطه‌ور شدن	۷
IPX8	ایمنی در مقابل غوطه‌وری کامل	۸

نشانه‌ی انواع ایمنی (مفهوم را در جدول بالا ببینید)							
							 ... Pa
1	2	3	4	5	6	7	8

نظری	عملی	جمع
۴	۱۲	۱۶

کابل و کابل کشی

هدف‌های رفتاری : هنرجو باید در پایان این فصل بتواند :

- ۱- تعریف کابل را بیان کنند.
- ۲- ساختمان و قسمت‌های مختلف کابل‌ها را شرح دهد.
- ۳- از روی علائم اختصاری، مشخصات کابل‌ها و نوع مصرف آن‌ها را بیان کند.
- ۴- کابل مناسب را برای مصرف‌کننده‌های فشار ضعیف، از روی جدول، انتخاب کند.
- ۵- روکش کابل‌ها را برای بستن کابل‌شو از روی سیم‌ها جدا کند.
- ۶- کابل‌شوی مناسب را انتخاب، و روی سیم‌پرس، پیچ یا لحیم کند.
- ۷- روش کابل کشی در مکان‌های مختلف (ساختمان‌ها، مراکز تجاری و صنعتی، روی ریل‌ها، کانال‌های سیمانی و ...) را شرح دهد.
- ۸- مقررات عمومی و ایمنی در مورد کابل‌ها را شرح دهد.

مقدمه

شکل ۱-۲- نمونه‌هایی از این کابل‌ها را نشان می‌دهد.

البته علاوه بر بخش تولید، استفاده از کابل نیز نیازمند مهارت و تخصص کافی است و اتصال‌های مختلف در کابل کشی فشار ضعیف و فشار قوی نیاز به مهارت و رعایت اصول فنی دارد. در این فصل هنرجویان ضمن شناخت کلی درباره‌ی کابل‌ها، با اصول علمی و عملی کابل کشی نیز آشنا خواهند شد.

امروزه در صنعت برق، بخش عظیمی از توزیع انرژی الکتریکی، به ویژه در فشار ضعیف، به وسیله‌ی کابل‌ها صورت می‌گیرد. البته برای انتقال الکتریکی فشار متوسط و قوی نیز در برخی موارد از کابل‌های مخصوص استفاده می‌شود.

کاربرد کابل‌ها در تأسیسات الکتریکی بسیار وسیع و دارای اهمیت زیادی است. کارخانجات کابل‌سازی کابل‌ها را در اندازه‌ها و کاربردهای گوناگون و با ساختمان‌های داخلی متفاوت تولید می‌کنند.

کابل آلومینیومی زرده دار ۱×۲۴۰ میلی متر مربع ۲۰ کیلوولت

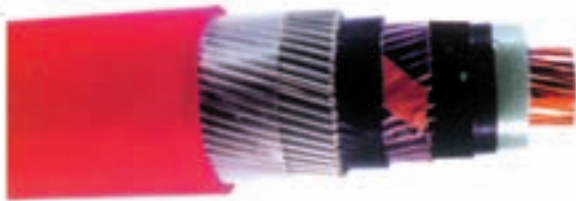
کابل NYCY

کابل ۱×۱۵۰ میلی متر مربع زرده دار ۶۳ کیلوولت

کابل افشان تخت

کابل مسی زرده دار ۱×۳۰۰ میلی متر مربع ۳۳ کیلوولت

کابل زمینی ۳ ۱/۳ رشته‌ی یک کیلوولت

کابل مخابراتی مهاردار هوایی

کابل مخابراتی MDF

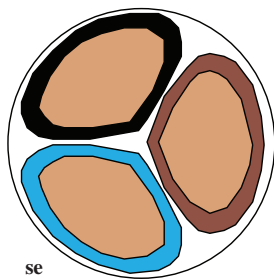
شکل ۱-۲- نمونه‌ای از انواع کابل‌ها

۱- تعریف کابل

اصولاً هر نوع هادی، که بتواند جریان برق را از داخل خود عبور دهد و توسط موادی از محیط اطراف خود عایق شده باشد، به طوری که ولتاژ روی سطح عایق نسبت به زمین برابر صفر و در روی سطح سیم نسبت به زمین دارای ولتاژ فازی باشد، «کابل» نامیده می‌شود.

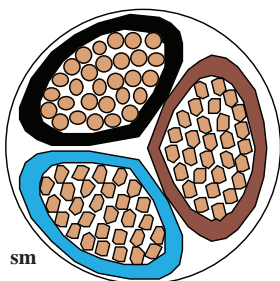
۲- ساختمان کابل‌ها

ب- هادی‌ها از نظر شکل سطح مقطع نیز به دو شکل گرد و مثلثی (سکتور) مطابق شکل ۲-۳ وجود دارند. برای مشخص کردن هادی‌های گرد از حرف اختصاری (r) و کابل‌های مثلثی از حرف اختصاری (s) استفاده می‌شود.

se

مفتولی = e مثلثی = s

sm

رشته‌ای = m مثلثی = s

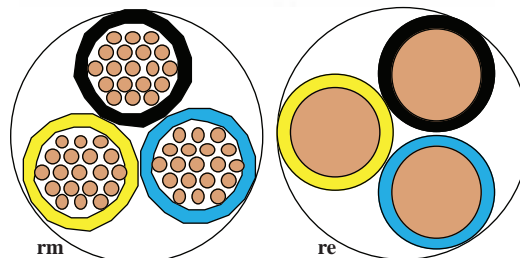
شکل ۲-۳

به طور کلی کابل‌ها همواره از دو قسمت اصلی هادی و عایق تشکیل شده‌اند. تفاوت کابل‌ها ناشی از کاربرد آن‌هاست. یعنی نوع کارشان موجب می‌شود که جنس، شکل، سطح مقطع و تعداد هادی‌ها و عایق‌ها با یکدیگر تفاوت داشته باشند. این تفاوت‌ها موجب تقسیم‌بندی کابل‌ها می‌گردد. ساختمان و اجزای تشکیل‌دهنده‌ی کابل‌های مخابراتی کاملاً با کابل‌های مورد استفاده در صنعت برق فشار قوی و فشار ضعیف تفاوت دارند.

۲-۱- هادی کابل‌ها

هادی‌ها از سیم مسی تقریباً خالص و دارای انعطاف قابل قبول یا از آلومینیوم یا آلیاژهای مخصوص ساخته می‌شوند. سطح مقطع هادی‌ها، با توجه به مقدار جریان عبوری و نوع کاربرد، در اندازه‌های گوناگون و شکل‌های متفاوت درست می‌شود. هادی‌های کابل را از دیدگاه‌های مختلف می‌توان تقسیم‌بندی نمود. در این جا کابل‌ها را از نظر سطح مقطع هادی و تعداد رشته به صورت زیر مورد بررسی قرار می‌دهیم.

الف- هادی‌ها از نظر تعداد رشته به دو شکل تک رشته (مفتولی) و چند رشته (افشان) مطابق شکل ۲-۲ وجود دارند. برای مشخص کردن هادی‌های تک رشته از حرف اختصاری (e) و کابل‌های چند رشته از حرف اختصاری (m) استفاده می‌شود.

rm

رشته‌ای = m = گرد = r

re

مفتولی = e = گرد = r

شکل ۲-۲

۲-۲- عایق کابل‌ها

شکل ۲-۴- کابل با عایق پی‌وی‌سی به همراه اجزای کابل

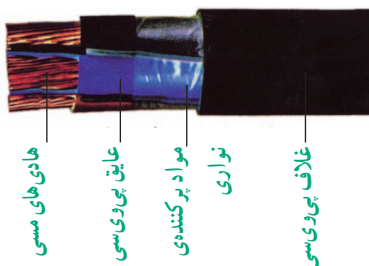
از یکدیگر، عایق‌های هادی را در رنگ‌های مختلف انتخاب می‌کنند. در جدول ۲-۱ رنگ‌بندی عایق سیم‌ها بر اساس استاندارد VDE 0271 آلمان و ۶۰۷-۱ مؤسسه‌ی استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران نشان داده شده‌اند.

جدول ۲-۱

تعداد سیم‌های کابل	رنگ عایق سیم‌های کابل بدون سیم (محافظت (سیم ارت))	رنگ عایق سیم‌های کابل با سیم (محافظت (سیم ارت))
۱ سیمه	سیاه	-
۲ سیمه	سیاه - آبی	-
۳ سیمه	سیاه - آبی - قهوه‌ای	سبز و زرد - آبی - قهوه‌ای
۴ سیمه	سیاه - آبی - قهوه‌ای - سیاه	سبز و زرد - آبی - قهوه‌ای - سیاه
۵ سیمه	سیاه - آبی - قهوه‌ای - سیاه - سیاه	سبز و زرد - آبی - قهوه‌ای - سیاه - سیاه
۶ سیمه و بالاتر	تمام سیم‌ها سیاه و روی همه‌ی آن‌ها شماره زده می‌شود	سبز و زرد - بقیه‌ی سیم‌ها سیاه و روی همه‌ی آن‌ها شماره زده می‌شود

نفوذ رطوبت محافظت می‌کند.

۲-۳- غلاف کابل

شکل ۲-۵- کابل با غلاف PVC

با توجه به این که کابل‌ها در زیر زمین و یا روی تجهیزات فلزی نصب می‌شوند، نباید هیچ‌گونه اتصال الکتریکی بین هادی و زمین برقرار گردد. به عبارت دیگر، باید ولتاژ روی بدنه‌ی عایق نسبت به زمین صفر باشد. برای عایق کردن کابل‌های الکتریکی، بسته به نوع مصرف و ولتاژ روی هادی کابل، از مواد مختلفی به عنوان عایق استفاده می‌شود، که مهم‌ترین آن‌ها به شرح زیراند:

- کاغذهای آغشته به روغن مخصوص
- مواد لاستیکی
- مواد پی‌وی‌سی (PVC)، که به نام پروتودور معروف است.
- مواد عایق از جنس پلی‌اتیلن، که به نام XLPE معروف است.

شکل ۲-۴، یک نوع کابل با عایق پی‌وی‌سی (PVC) را نشان می‌دهد. برای جلوگیری از اشتباه و جهت تشخیص سیم‌های کابل

در برخی کابل‌ها از لایه و یا لایه‌هایی در روی کابل استفاده می‌شود که می‌توانند عایق کابل را در مقابل انواع نیروهای مکانیکی محافظت کنند و هم‌چنین از نفوذ رطوبت به داخل کابل جلوگیری نمایند. اصطلاحاً به این محافظ «غلاف کابل» یا «زره» می‌گویند. در ساده‌ترین حالت، مطابق شکل ۲-۵ کابل دارای یک غلاف از مواد پی‌وی‌سی است که کابل را در مقابل عوامل بیرونی، از جمله

شکل ۲-۶- کابل با غلاف آلومینیومی

حال اگر کابل در جاهایی مورد استفاده قرار گیرد که نیروهای دیگری، مانند نیروی مکانیکی به آن وارد می‌شود ضرورت دارد، با استفاده از زره فولادی و یا زره آلومینیومی که در تمام طول کابل به صورت مفتول و یا ورق تعبیه می‌گردد، محافظت مکانیکی شود. به عنوان مثال می‌توان از کابل کشی برای توزیع انرژی الکتریکی در شهرها، که به صورت دفنی در خاک و در زیر معابر و خیابان‌ها اجرا می‌شود، نام برد. کابل‌های فوق حتماً به غلاف (زره) فولاد گالوانیزه و یا آلومینیومی مجهزند (شکل ۲-۶).

کابل‌ها را از نظر کاربرد به دو دسته‌ی کابل‌های مسلح و کابل‌های غیرمسلح می‌توان تقسیم نمود. کابل‌های مسلح که برای تحمل ضربه‌ها، فشار، نفوذ رطوبت و سایر عوامل دارای محافظاند و کابل‌های غیر مسلح که فاقد محافظاند.

۳- عوامل مؤثر در انتخاب نوع کابل‌ها

جریان مورد نیاز مصرف کننده و میزان تحمل کابل در برابر عبور جریان و افت ولتاژ مجاز، توجه خاص داشته باشیم.

به طور کلی برای انتخاب یک کابل باید به موارد زیر توجه کرد.

- ۱- جریان مورد نیاز بار و میزان تحمل کابل در برابر جریان عبوری
 - ۲- ولتاژ نامی (ولتاژ نامی مورد استفاده با ولتاژ نامی قابل تحمل کابل برابر یا کم تر باشد)
 - ۳- افت ولتاژ مجاز
 - ۴- حفاظت مدار
 - ۵- بار اتصال کوتاه مجاز
 - ۶- شرایط محیطی (دمای محیط، میزان فشار و کشش وارد بر کابل، رطوبت محیط و اثرات خوردگی محل نصب کابل)
- از بین عوامل فوق جهت تعیین سطح مقطع کابل باید به

I - جریان مجاز

جریان مجاز عبوری از کابل‌ها به گونه‌ای تعیین می‌شود که در هر نقطه از کابل، حرارت تولید شده در هادی‌های آن به خوبی به محیط اطراف منتقل شود؛ به طوری که درجه‌ی حرارت عایق در سطح هادی کابل‌های پی.وی.سی از ۷۰ درجه سانتی‌گراد بیش تر نشود. میزان تحمل جریان کابل به شرایط محیطی آن، که در هوای آزاد و یا محیطی بسته باشد، بستگی دارد. هر چه میزان جریان عبوری از کابل بیش تر باشد، حرارت ایجاد شده در فضای اطراف آن زیاده‌تر خواهد بود و باید در نحوه‌ی قرار گرفتن کابل‌ها در کنار هم به آن توجه کرد.

جدول ۲-۱، میزان تحمل جریان کابل را (با سطح مقطع‌های مختلف در شرایط گوناگون) نشان می‌دهد.

جدول ۲-۲- قابلیت بار مجاز سیم‌های مسی عایق‌دار و سطح مقطع‌های مربوط

گروه سوم : سیم‌های مخصوص نصب در هوای آزاد و مراکز توزیع		گروه دوم : کابل‌های رشته‌ای مانند NYM یا استاندارد ایران ۱۰ (۶۰۷)		گروه اول : یک یا چند سیم عایق‌دار نوع NYA یا استاندارد ایران ۰۱ (۶۰۷)		سطح مقطع
فیز (آمپر)	جریان مجاز (آمپر)	فیز (آمپر)	جریان مجاز (آمپر)	فیز (آمپر)	جریان مجاز (آمپر)	
۲۰	۲۰	۱۶	۱۶	۱۰	۱۲	۱
۲۵	۲۵	۲۰	۲۰	۱۶	۱۶	۱/۵
۳۵	۳۴	۲۵	۲۷	۲۰	۲۱	۲/۵
۵۰	۴۵	۳۵	۳۶	۲۵	۲۷	۴
۶۳	۵۷	۵۰	۴۷	۳۵	۳۵	۶
۸۰	۷۸	۶۳	۶۵	۵۰	۴۸	۱۰
۱۰۰	۱۰۴	۸۰	۸۷	۶۳	۶۵	۱۶
۱۲۵	۱۳۷	۱۰۰	۱۱۵	۸۰	۸۸	۲۵
۱۶۰	۱۶۰	۱۲۵	۱۴۳	۱۰۰	۱۱۰	۳۵
۲۰۰	۲۱۰	۱۶۰	۱۷۸	۱۲۵	۱۴۰	۵۰
۲۵۰	۲۶۰	۲۲۴	۲۲۰	۱۶۰	۱۷۵	۷۰
۳۰۰	۳۱۰	۲۵۰	۲۶۵	۲۰۰	۲۱۰	۹۵
۳۵۵	۳۶۵	۳۰۰	۳۱۰	۲۵۰	۲۵۰	۱۲۰

جدول ۲-۳، جریان مجاز کابل‌های برق را، با توجه به رشته سیم‌های آن، نشان می‌دهد. قرارگیری در خاک و یا هوای آزاد و همچنین با توجه به تعداد

جدول ۳-۲- جریان مجاز کابل‌های برق با ولتاژ اسمی ۱KV

سطح مقطع (mm) ^۲	کابل‌های ۱ سیمه جریان مستقیم		کابل‌های ۲ سیمه (amp)		کابل‌های ۳ و ۴ سیمه (amp)		سه تا کابل یک سیمه سه فاز (amp)			
							طرز قرار گرفتن کابل‌ها 		طرز قرار گرفتن کابل‌ها 	
	در خاک	در هوای آزاد	در خاک	در هوای آزاد	در خاک	در هوای آزاد	در خاک	در هوای آزاد	در خاک	در هوای آزاد
۱/۵	۳۷	۲۶	۳۰	۲۱	۲۷	۱۸	-	-	-	-
۲/۵	۵۰	۳۵	۴۱	۲۹	۳۶	۲۵	-	-	-	-
۴	۶۵	۴۶	۵۳	۳۸	۴۶	۳۴	-	-	-	-
۶	۸۳	۵۸	۶۶	۴۸	۵۸	۴۴	-	-	-	-
۱۰	۱۱۰	۸۰	۸۸	۶۶	۷۷	۶۰	-	-	-	-
۱۶	۱۴۵	۱۰۵	۱۱۵	۹۰	۱۰۰	۸۰	۱۲۰	۱۰۰	۱۱۰	۸۶
۲۵	۱۹۰	۱۴۰	۱۵۰	۱۲۰	۱۳۰	۱۰۵	۱۵۵	۱۳۵	۱۴۰	۱۲۰
۳۵	۲۳۵	۱۷۵	۱۸۰	۱۵۰	۱۵۵	۱۳۰	۱۸۵	۱۷۰	۱۷۰	۱۴۵
۵۰	۲۸۰	۲۱۵	-	-	۱۸۵	۱۶۰	۲۲۰	۲۰۵	۲۲۰	۱۸۰
۷۰	۳۵۰	۲۷۰	-	-	۲۳۰	۲۰۰	۲۷۰	۲۶۰	۲۴۵	۲۲۵
۹۵	۴۲۰	۳۳۵	-	-	۲۷۵	۲۴۵	۳۲۵	۳۲۰	۲۹۵	۲۸۰
۱۲۰	۴۸۰	۳۹۰	-	-	۳۱۵	۲۸۵	۳۷۰	۳۷۵	۳۳۵	۳۳۰

سطح مقطع استاندارد، همیشه باید مقطعی را انتخاب کنیم که از

مقدار محاسبه شده بیش‌تر یا مساوی با آن باشد.
برای مصارف تک فازه :

$$A = \frac{2 \times L \times I \times \cos \varphi}{\kappa \times \% \Delta V \times V}$$

برای مصرف کننده‌های سه فازه :

$$A = \frac{\sqrt{3} \cdot L \times I \times \cos \varphi}{\kappa \times \% \Delta V \cdot V_L}$$

که در فرمول‌های فوق :

A = سطح مقطع کابل [برحسب mm^۲]

I = جریان مصرف کننده [برحسب آمپر] (جریان خط در

مصرف کننده‌های سه فاز)

II - افت ولتاژ در کابل

در انتخاب کابل، علاوه بر جریان مجاز عبوری، طول کابل که متناسب با افت ولتاژ است نیز عامل تعیین کننده‌ای به شمار می‌آید. در مصرف کننده‌های موتوری سه فازه افت ولتاژ نباید از ۳ درصد ولتاژ نامی تجاوز کند. یعنی در شبکه‌ی ایران حداکثر افت ولتاژ مجاز برابر خواهد شد با

$$\Delta V = \% \Delta V \times V = \% 3 \times 380 = 11/47$$

محاسبه‌ی سطح مقطع کابل‌ها : با توجه به تعداد

مصرف کننده‌ها و نوع آن‌ها، می‌توانیم از تابلو اصلی، چندین انشعاب یا مسیر مجزا در نظر بگیریم و سر راه هر یک فیوز مناسبی قرار دهیم.

لذا، برای هر مسیر و با توجه به توان مصرفی آن مسیر، می‌توانیم سطح مقطع کابل مورد نظر را محاسبه کنیم. گفتنی است در انتخاب

$L =$ طول کابل [برحسب متر]

$V_L =$ ولتاژ خط [برحسب ولت]

$\Delta V =$ درصد افت ولتاژ

$\kappa =$ قابلیت هدایت مخصوص کابل برحسب $\left[\frac{m}{\Omega mm^2} \right]$

کابل را محاسبه کنید. $\Delta V = 2\%$ و $\kappa = 56$

$$A = \frac{\sqrt{3} \cdot L \cdot I \cdot \cos \varphi}{\kappa \times \% \Delta V \cdot V_L}$$

حل: چون شبکه‌ی برق سه فاز کشورمان ولتاژ خط آن

380 ولت است بنابراین، $V_L = 380$ را قرار می‌دهیم.

$$A = \frac{1/\sqrt{3} \times 50 \times 20 \times 0.75}{56 \times 0.02 \times 380} = \frac{1297/5}{425/6} = 3/0.4$$

چون سطح مقطع به دست آمده جزو کابل‌های استاندارد

نیست. بنابراین، اولین شماره‌ی کابلی را، که مقطع آن بیش‌تر از

مقدار محاسبه شده است، انتخاب می‌کنیم. در این مسئله، کابل

نمره‌ی ۴ خواهد بود بنابراین، نوع کابل 4×4 NYY انتخاب

می‌شود، که در جدول (۴-۴) سطح مقطع سیم‌های استاندارد

آمده است.

مثال ۱: سطح مقطع کابل مصرف کننده تک‌فاز 220 ولتی

که فاصله‌اش از تابلو 20 متر است و جریان 15 آمپر را با ضریب

قدرت 0.6 پس فاز دریافت می‌کند، در صورتی که $\kappa = 56$ و

$\Delta V = 2\%$ محاسبه کنید.

$$A = \frac{2 \times L \times I \times \cos \varphi}{\kappa \times \% \Delta V \times V} = \frac{2 \times 20 \times 15 \times 0.6}{56 \times 0.02 \times 220} = \frac{360}{246/4} = 1/46 \Rightarrow A = 1/5 mm^2$$

مثال ۲: می‌خواهیم جهت اتصال یک موتور سه فاز به

جریان نامی 20 آمپر و ضریب توان 0.75 ، که در فاصله‌ی 50

متری از تابلو قرار دارد، از یک کابل استفاده کنیم. سطح مقطع

۴- سیم‌های برق

شکل ۷-۲- سیم‌های مفتولی

عمده‌ترین انواع سیم‌های عایق‌دار مورد استفاده در

تأسیسات برقی و کارهای ساختمانی را می‌توان برابر استاندارد

(VDE) به سه دسته‌ی کلی زیر تقسیم نمود.

۱-۴- سیم‌های مفتولی

هادی این نوع سیم‌ها از مس استاندارد شده با پوششی از

ماده‌ی پی.وی.سی است. ولتاژ اسمی سیم، $450/750$ ولت است

و برای جریان‌های مختلف، با سطح مقطع‌های $1/5$ تا $240 mm^2$ ،

ساخته می‌شود.

برای مصرف در تابلوهای برق و تأسیساتی که به طور ثابت

نصب می‌شوند در نقاط خشک در داخل لوله، روی دیوار،

داخل دیوار و خارج از آن با استفاده از مقره به کار می‌رود.

استفاده از این سیم در داخل دیوار، به طور مستقیم، مجاز نیست

(شکل ۷-۲).

۲-۴- سیم‌های نیمه افشان

ساختمان این سیم مشابه سیم‌های مفتولی است. ولتاژ

اسمی این سیم $450/750$ ولت است و زمینه‌های کاربردی آن

مشابه سیم‌های مفتولی است (شکل ۸-۲). فقط در مواردی که

نیاز به انعطاف بیش‌تری نسبت به سیم‌های مفتولی است، از این

سیم استفاده می‌شود.

شکل ۸-۲- سیم نیمه افشان

شکل ۹-۲- سیم‌های افشان

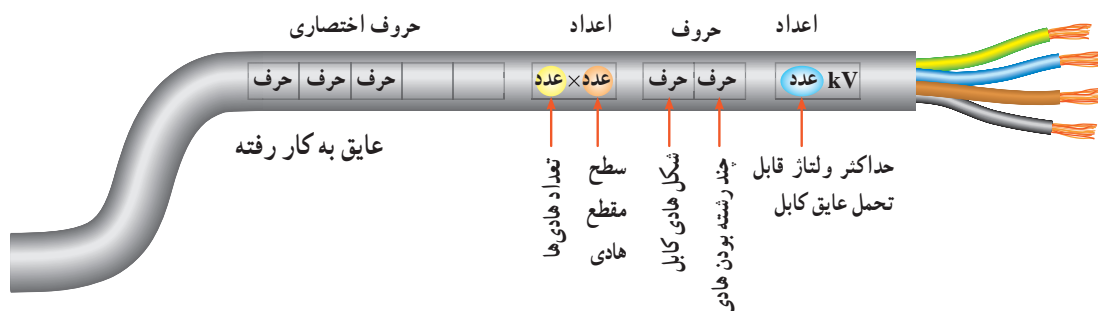
۴-۳- سیم‌های افشان

ساختمان این نوع سیم مانند سیم‌های مفتولی و نیمه افشان است. ولتاژ اسمی آن ۳۰۰/۵۰۰ ولت است. قابلیت انعطاف این سیم نسبت به سیم‌های نیمه افشان بیش‌تر است (شکل ۹-۲).

۵- نحوه‌ی استخراج اطلاعات از روی کابل‌ها

بر روی بدنه‌ی کابل‌ها از یک سری حروف، که نشان دهنده‌ی نوع عایق به کار رفته در کابل است و هم‌چنین یک سری اعداد، که نشان دهنده‌ی تعداد رشته و سطح مقطع هر رشته است (به همراه حروف اختصاری تعداد رشته و سطح مقطع، در کنار ولتاژ قابل تحمل عایق کابل)، استفاده می‌شود. از این اطلاعات برای تشخیص زمینه‌ی کاربرد کابل‌ها می‌توان استفاده کرد. با توجه به توضیحات فوق، ساختار کلی نوشتن اطلاعات روی کابل‌ها را به صورت زیر، می‌توان بیان کرد:

بر روی بدنه‌ی کابل‌ها از یک سری حروف، که نشان دهنده‌ی نوع عایق به کار رفته در کابل است و هم‌چنین یک سری اعداد، که نشان دهنده‌ی تعداد رشته و سطح مقطع هر رشته است (به همراه حروف اختصاری تعداد رشته و سطح مقطع، در کنار ولتاژ قابل تحمل عایق کابل)، استفاده می‌شود. از این اطلاعات برای تشخیص زمینه‌ی کاربرد کابل‌ها می‌توان استفاده کرد. با توجه به توضیحات فوق، ساختار کلی نوشتن اطلاعات روی کابل‌ها را به صورت زیر، می‌توان بیان کرد:

جدول ۴-۲

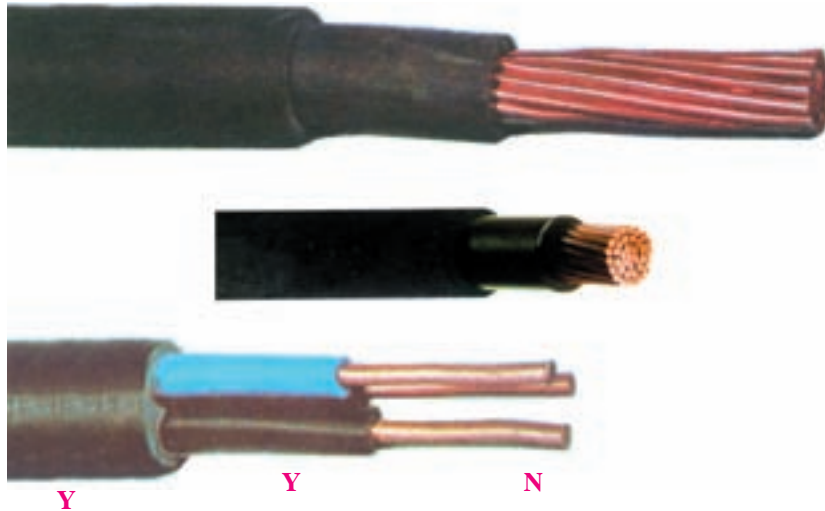
توضیحات	حروف اختصاری
کابل‌های نرم شده با هادی مسی براساس استاندارد VDE	N
عایق پروتودور	Y (اولین Y در ردیف حروف)
روپوش پروتودور	Y (دومین Y در ردیف حروف)
کابل‌های نرم شده با نوع هادی از جنس آلومینیوم	NA (اولین حروف)
غلاف خارجی دوبل	A (دومین حرف)
کابل مسلح با نوار فلزی (بانداز فولادی)	B
غلاف سریبی	K

برای بیان جنس هادی و عایق به کار رفته در کابل‌ها و هم‌چنین برای توضیحات بیش‌تر، از حروف اختصاری استفاده می‌شود. در جدول ۴-۲ به چند نمونه‌ی آن‌ها اشاره شده است.

مثال ۱: کابل‌های زمینی (NYY)

شده است. مقطع هادی این نوع کابل‌ها گرد یا سه گوش است. سیم‌های عایق شده، پس از تابیدن برای گرد شدن مقطع در داخل ماده‌ی پرکننده، قرار می‌گیرند. به دور کابل‌های دارای هادی سه گوش، نوار پلاستیکی پیچیده می‌شود. شکل ۱-۲، سه نوع از این کابل‌ها را نشان می‌دهد.

این نوع کابل‌های برق، برای کابل‌کشی در زیرزمین، در آب، در کانال و محل‌هایی که احتمال ضربه‌ی مکانیکی نباشد، با ولتاژ اسمی کابل ۶۰۰/۱۰۰۰ ولت مورد استفاده قرار می‌گیرد. ساختمان این نوع کابل‌ها از رشته‌های هادی مسی نرم شده، که به وسیله‌ی پی.وی.سی. عایق و غلاف می‌شوند، تشکیل

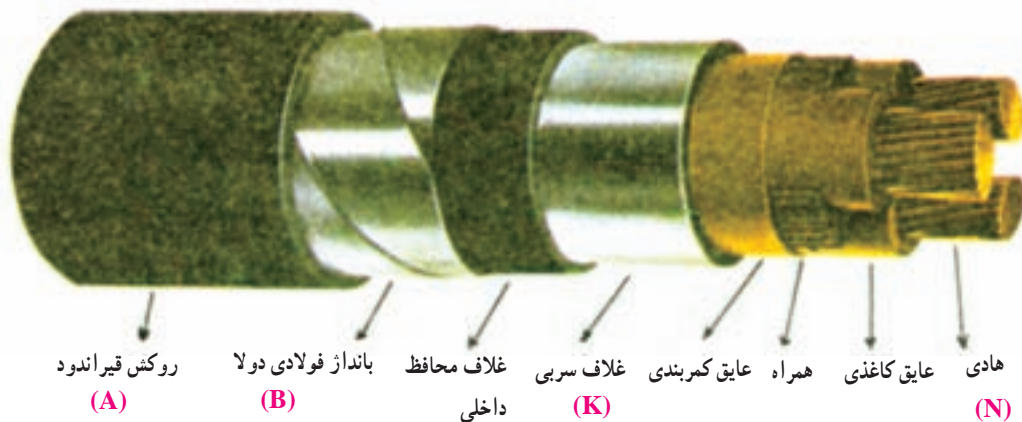

شکل ۱-۲- NYY

ولتاژ پایین برای نصب داخل ساختمان‌ها و در کانال‌هایی که، در برابر آتش‌سوزی و سائیدگی حفاظت لازم دارند، به کار برده می‌شوند. همچنین برای دفن کردن در زمینی، که در آن مواد شیمیایی یا الکترولیتی وجود دارد، مورد استفاده قرار می‌گیرد (شکل ۱-۲).

مثال ۲: کابل ۳×۳۵ sm۶/۱۰kV NKBA

برای ولتاژ ۶/۱۰kV با غلاف سربی، پوشش حفاظتی داخلی، نوار حفاظتی فولادی، و غلاف خارجی پروتودور به رنگ مشکی و برای ولتاژهای بالاتر به رنگ قرمز است. در

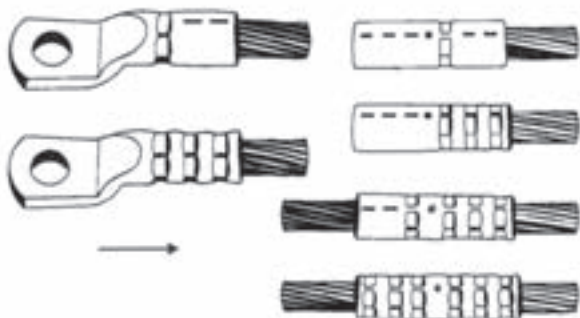

شکل ۱-۲- کابل NKBA

۶- لوازم و تجهیزات کابل کشی

۶-۲- پرس های کابل شو

برای پرس سرسیم های فلزی به سرهادی ها از پرس دستی استفاده می شود. شکل ۱۳-۲، نمونه ای از پرس دستی را، به همراه انواع کابل شوهای پرس شده، نشان می دهد.

برای اجرای عملیات مختلف بر روی کابل ها، به لوازم و تجهیزاتی نیاز است که در زیر به شرح آن ها می پردازیم:

۶-۱- قیچی کابل بری

برای بریدن کابل ها و هادی های مسی و آلومینیومی با قطر کم از قیچی کابل بری دستی، و برای قطرهای بیش تر، از قیچی های هیدرولیکی، پنوماتیکی و یا الکترومکانیکی استفاده می شود. در شکل ۱۲-۲، نمونه هایی از قیچی کابل بری دستی نشان داده شده است.

شکل ۱۲-۲- نمونه هایی از قیچی کابل بری دستی

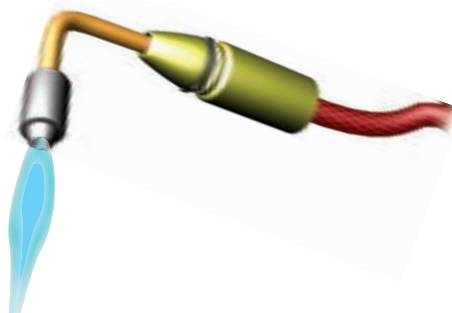
شکل ۱۳-۲- پرس دستی

۳-۶- هویه‌ی دستی چکشی، سر پیک گاز، چراغ کوره‌ای

جهت لحیم‌کاری کابل‌شوها از هویه‌ی دستی چکشی و سر پیک گاز و یا چراغ‌کوره‌ای استفاده می‌شود (شکل ۱۴-۲).

الف- چراغ کوره‌ای

ب- سر پیک گاز

ج- هویه‌ی چکشی

شکل ۱۴-۲- انواع وسایل حرارتی برای لحیم‌کاری

۴-۶- قیچی کابل‌بری هیدرولیکی

قیچی کابل‌بری هیدرولیکی دستی، که قابل تنظیم برای قطرهای مختلف از کابل‌هایی با هادی مسی و آلومینیومی است و بیش‌تر برای کابل‌های با قطر زیاد، که نمی‌توان با قیچی‌های کابل‌بر ساده برش داد، کاربرد دارد (شکل ۱۵-۲).

شکل ۱۵-۲

۵-۶- وسیله‌ی روکش‌برداری کابل

این وسیله دارای دستگیره‌ای است که یک تیغ برش و یک غلتک روی آن قرار دارد. هنگام روکش‌برداری کابل، غلتک در پشت کابل قرار می‌گیرد، و با کشیدن آن روی کابل عایق روی آن برداشته می‌شود. فاصله‌ی بین غلتک و تیغه قابل تنظیم است. بنابراین، امکان لخت کردن همه‌گونه کابلی (با ضخامت عایق‌های مختلف)، وجود دارد (شکل ۱۶-۲).

شکل ۱۶-۲- وسیله‌ی روکش‌برداری کابل

۶-۶- بست کابل

در کابل کشی های روی دیوار از بست کابل استفاده می شود. برای انتخاب بست های مختلف لازم است نکات زیر رعایت شود:

– اندازه ی قطر خارجی کابل

– نوع کابل کشی با توجه به عوامل مکانیکی، حرارتی و

شیمیایی اثرگذار روی کابل

– نوع کابل کشی از نظر قابل دید (روی دیوار) و یا غیر قابل

دید (زیر سقف کاذب) بودن

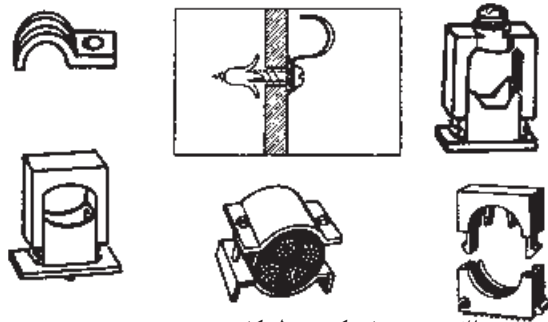
– امکان بستن ساده ی کابل

– قیمت مناسب نصب

بست ها توسط میخ های فولادی یا پیچ به روی دیوار محکم

و سپس کابل روی آن ها بسته می شود. انواع بست ها در شکل های

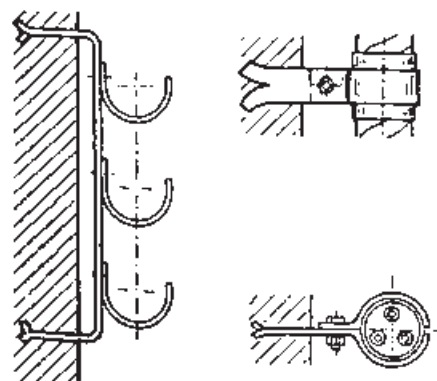
۱۷-۲ نشان داده شده است.

الف – بست هایی که به سطح کار پیچ می شوند.

ب – بست هایی که روی پیچ کار گذاشته شده داخل دیوار سوار می شوند.

ج – بست هایی که پایه ی آن ها در داخل دیوار نصب شده است.

شکل ۱۷-۲ انواع بست کابل

۶-۷- کابل شوها (سرسیم ها)

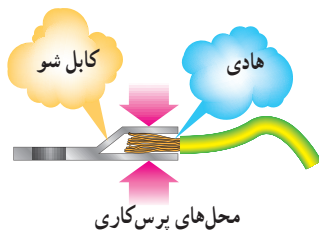
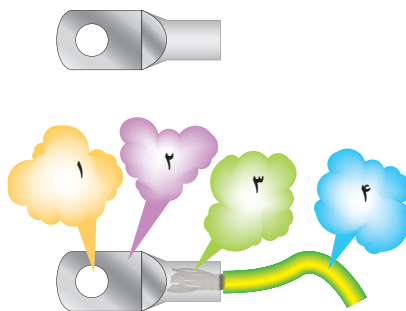
برای اتصالات جداشدنی سیم ها، از فیش یا سرسیم های مخصوص استفاده می کنند. سرسیم ها، با توجه به سطح مقطع سیم، در اندازه های مختلف ساخته می شود و با لحیم کاری یا توسط دستگاه پرس مخصوص، به هادی محکم می شوند.

– کابل شوها را در انواع مختلف پرسی، لحیمی، پیچی و

منگنه ای می سازند. برای به دست آوردن اتصال صددرصد و قابل

اطمینان، اغلب کابل شوها را به هادی های کابل، لحیم یا پرس

می کنند (شکل ۱۸-۲).

شکل ۱۸-۲- ترتیب پرس شدن کابل شو

مفهوم اعداد روی شکل ۱۸-۲ عبارت است از:

۱- سوراخ کابل شو (محل قرار گرفتن پیچ)

۲- قسمت پهن کابل شو

۳- سوکت (محل قرارگرفتن سیم)

۴- عایق سیم

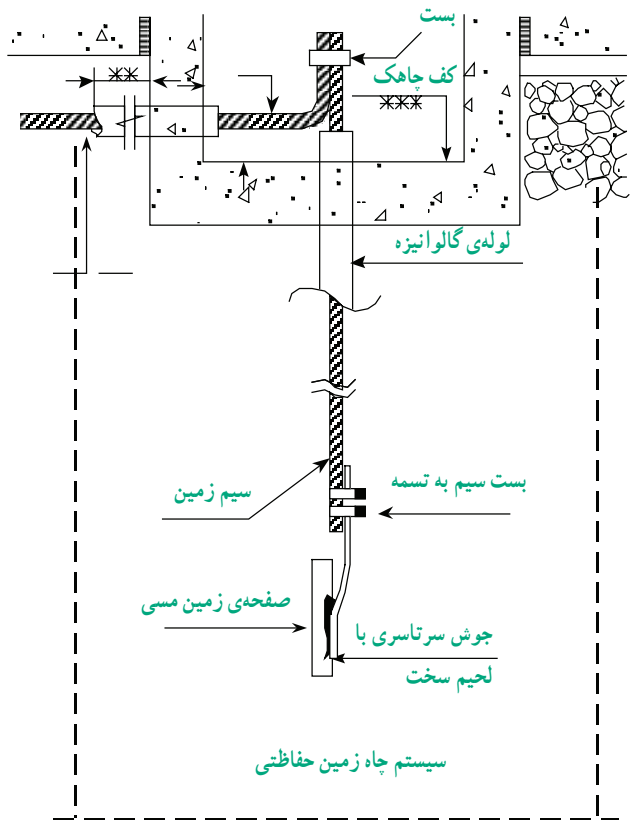
– برای اتصال کابل‌های افشان (از مقطع یک میلی‌متر مربع به بالا و کابل‌های مفتولی از ۱۰ میلی‌متر مربع به بالا)، باید از کابل‌شو استفاده شود.

کابل‌های مفتولی به مقطع ۶ میلی‌متر مربع و کم‌تر را می‌توان مستقیماً با ایجاد سوکتی به دستگاه مربوطه متصل نمود.

– در مواردی برای اتصال هادی‌ها به یکدیگر از لحیم سخت استفاده می‌شود.

لحیم‌کاری سخت نوعی اتصال جدا نشدنی است. این نوع لحیم‌کاری با لحیم‌کاری نرم تفاوت دارد، به طوری که به جای قلع از الکتروود برنجی، به جای روغن از روان‌ساز پودری و به عنوان وسیله‌ی حرارتی از سر پیک‌های جوش‌کاری استفاده می‌شود.

گاهی به این نوع لحیم‌کاری به غلط جوش برنج گفته می‌شود. شکل ۱۹-۱۲ اتصال سیم زمین به صفحه‌ی مسی را، که به وسیله‌ی لحیم‌کاری سخت صورت می‌گیرد، نشان می‌دهد.

شکل ۱۹-۲- لحیم‌کاری سخت در اتصال سیم مسی به صفحه‌ی مسی چاه زمین حفاظتی

روش روکش‌برداری کابل: برای درآوردن عایق روی

کابل، ابتدا در محیط کابل و در محل موردنظر به وسیله‌ی چاقو و یا شیار درآر محیطی شیار دایره‌ای ایجاد می‌کنیم (شکل ۲۰-۲). سپس در امتداد طول کابل با چاقو و یا ابزار مخصوص برش کابل، خط برش ایجاد و عایق را جدا می‌کنیم (شکل ۲۱-۲).

شکل ۲۰-۲- برش کابل

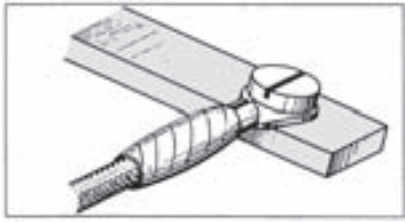
شکل ۲۱-۲- عایق‌برداری

نکات ایمنی

در هنگام روکش‌برداری کابل نباید چاقو را به سمت خود بگیرید زیرا، هنگام بریدن روکش کابل، ممکن است چاقو از سطح کابل جدا شود و سینه یا دست شما را مجروح سازد. ضمناً مواظب باشید که افراد دیگر در مسیر نوک چاقوی شما قرار نگیرند.

اتصال کابل‌شو به کابل: برای اتصال کابل به دیگر

تجهیزات الکتریکی، از کابل‌شو یا کفشک کابل استفاده می‌شود. کابل‌شوها ممکن است پیچی، پرسی یا قابل لحیم‌کاری باشند. در مقاطع بزرگ، اتصال کابل‌شو به کابل به وسیله‌ی لحیم‌کاری و اغلب با شعله صورت می‌گیرد. در صورت استفاده از شعله برای لحیم‌کاری باید توجه نمود که عایق و روکش بیرونی کابل در اثر حرارت آسیب نبیند.

شکل ۲۳-۲- عایق کاری و قراردادن کابل شو زیر پیچ

— **طریقه‌ی اتصال کابل شوی پیچی به کابل:** کابل شوهای

پیچی برای مقاطع بزرگ یک لا تا ۱۲۰ میلی متر مربع، و سیم‌های چند لا تا ۱۵۰ میلی متر مربع مورد استفاده دارند و نحوه‌ی اتصال آن‌ها به کابل به ترتیب زیر است:

● کابل شوی انتخابی باید با قطر سیم هادی متناسب باشد و صحیح انتخاب شود.

● پیچ‌ها یک‌نواخت محکم شوند و سیم نباید در این حال تغییر شکل دهد. فاصله‌ی بین بست‌های بالا و پایین باید در هر دو طرف یک‌سان باشد. به علاوه پس از اتصال، باید یک فشار اتصال کافی (حداقل یک کیلوگرم بر سانتی متر مربع) بین دو قسمت بست به وجود آید (شکل ۲۴-۲).

شکل ۲۴-۲- الف

شکل ۲۴-۲- ب

مراحل اتصال کابل شو به وسیله‌ی لحیم کاری

● عایق سر کابل را به اندازه‌ی لازم (به اندازه‌ی طول حلقه‌ی کابل شو + حدود پنج میلی متر) جدا کنید و سر کابل را تمیز کنید (شکل ۲۲-۲- الف).

● سر کابل را، که عایق آن برداشته شده است، در کابل شو داخل نمایید (شکل ۲۲-۲- ب).

● دنباله‌ی عایق سر کابل را، با پیچاندن نخ نسوز، از خطر سوختن محافظت کنید (شکل ۲۲-۲- ج).

● کابل را با کابل شو به طور عمودی نگه دارید. محل لحیم کاری را روغن لحیم بزنید. برای لحیم کاری، دنباله‌ی کابل شو را که بالای محل لحیم کاری قرار دارد، به وسیله‌ی چراغ کوره‌ای و یا سر پیک گازی، گرم کنید. با گذاشتن لحیم بر روی آن سعی کنید که لحیم به داخل کابل شو نفوذ کند (شکل ۲۲-۲- د).

(الف)

(ب)

(ج)

(د)

شکل ۲۲-۲- مراحل لحیم کاری کابل شو

نخ نسوز را باز کنید و روی محل لحیم کاری را با نوار عایق بپوشانید و کابل شو را با سر تخت آن و بدون هیچ واسطه‌ای روی محل اتصال زیر پیچ محکم کنید (شکل ۲۳-۲).

شکل ۲۵-۲- طریقه‌ی صحیح روکش برداری کابل

کار عملی ۱

هدف: بردن، لخت کردن و اتصال کابل شو به کابل های فشار ضعیف به روش لحیمی و پرسی

وسایل و مواد مورد نیاز:

تعداد	وسایل و مواد
۱ عدد	– قیچی کابل بر یا کمان ارّه و تیغ اره
۱ عدد	– سوهان تخت
۱ عدد	– چاقوی کابل بری
به مقدار کافی	– لحیم و روغن لحیم
۱ عدد	– چراغ کوره‌ای یا سربیک گازی
۴ عدد	– کابل شوی لحیمی نمره‌ی ۱۶
۶۰ سانتی متر	– کابل
به مقدار کافی	– نخ نسوز
۱ عدد	– متر
۲۰ سانتی متر	– کابل تک رشته با سطح مقطع 16mm^2
۱ دستگاه	– پرس دستی کابل شو

الف – روش لحیمی

مراحل کار

- ۱- یک کابل پرتو دور NYCWY $6/1\text{kV}$ به طول لازم (حدود ۶۰ سانتی متر) انتخاب کنید.
- ۲- روکش اصلی کابل را به طول لازم حدود ۲۵ سانتی متر با چاقوی کابل بری بردارید. مواظب باشید که روکش سیم ها زخمی نشود.
- ۳- عایق سر سیم ها را به طول لازم جدا کنید (طول سوراخ کابل شو حدود پنج میلی متر).
- ۴- سرسیم هایی را که عایق آنها برداشته شده است، در کابل شو داخل نمایید. به طوری که حدود ۲ میلی متر از قسمت انتهایی سوراخ کابل شو پایین تر قرار گیرد.
- ۵- دنباله‌ی عایق سرسیم ها را با پیچاندن نخ نسوز، از خطر سوختن روکش سیم محافظت کنید.
- ۶- کابل را همراه با کابل شوهای مربوط به طور عمودی نگه دارید.
- ۷- بالای محل لحیم کاری کابل شو را با چراغ کوره‌ای یا سربیک گازی گرم کنید و لحیم را جلوی سوراخ کابل شو قرار دهید تا لحیم به داخل کابل شو نفوذ کند.
- ۸- سیم زمین را نیز از داخل کابل بیرون آورید و مطابق شکل ۲۶-۲ کابل شو را به آن لحیم کنید.

نکات ایمنی:

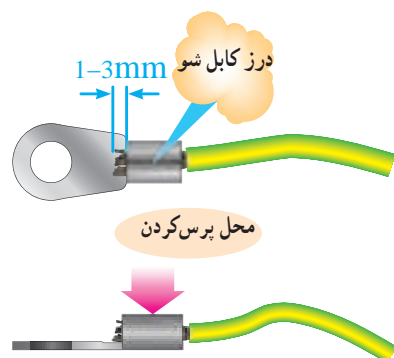
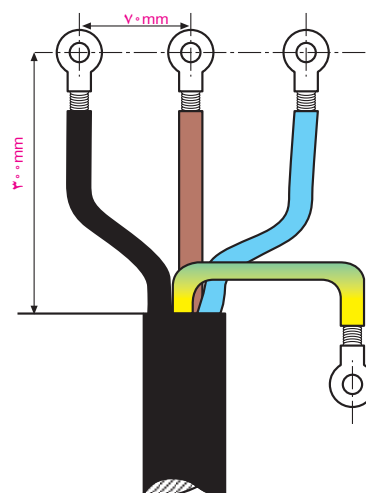
- مواظب باشید که افراد دیگر در مسیر نوک چاقوی شما قرار نگیرند (شکل ۲۵-۲).
- در صورت استفاده از شعله برای لحیم کاری مواظب باشید تا افراد و تجهیزات از آسیب مصون باشند.

ب- روش پرس

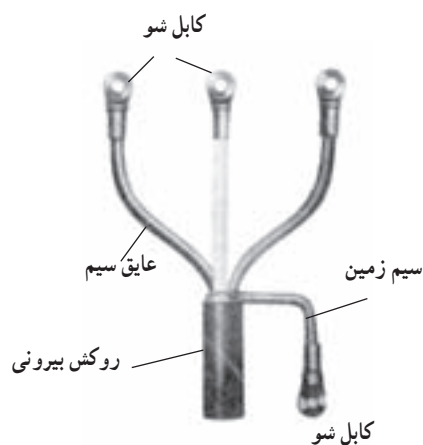
۱- سرسیم روکش دار نمره ۱۶ را با جاقوی کابل بری (یا سیم لخت کن) لخت کنید، به طوری که قسمت لخت شده به اندازه‌ی سوراخ کابل شو به اضافه‌ی ۵ میلی‌متر باشد.

۲- سرسیم لخت شده را در سوراخ کابل شو داخل نمایید، به طوری که سرسیم یک تا ۳ میلی‌متر از سوراخ کابل شو بیرون آید و با عایق سیم نیز، حدود سه میلی‌متر (از انتهای کابل شو) فاصله داشته باشد.

۳- با پرس دستی، کابل شو را به سیم پرس کنید (شکل ۲۷-۲).

شکل ۲۷-۲- اتصال کابل شو پرسی به کابل

شکل ۲۶-۲- اتصال کابل شو به کابل

۷- اصول کلی‌ای که در نصب کابل‌ها باید رعایت کرد

۲- در مواردی که کابل از داخل تجهیزات فلزی و لبه‌دار و تیز عبور می‌کند و ممکن است کابل را دچار خراشیدگی نماید، باید با استفاده از بوشن و یا وسایل دیگر کابل را حفاظت نمود.

۱- حداقل فاصله‌ی بین کابل‌های موازی هم ولتاژ، به اندازه‌ی قطر کابل ضخیم‌تر مجاور در نظر گرفته شود و در صورتی که ولتاژ کابل‌های موازی متفاوت بود حداقل فاصله‌ی بین دو کابل مجاور باید ۳۰ cm باشد.

۱۱- اتصال الکتریکی کابل‌ها به وسایل و دستگاه‌ها یا ماشین‌ها (تسمه‌ی مسی) باید با وسایل مناسب نوع کابل صورت گیرد.

۱۲- در کابل‌های فشار ضعیف، با توجه به سطح مقطع آن‌ها باید از ترمینال‌های پیچی یا کابل‌شو استفاده شود. کابل‌شوها باید از نوعی باشند که حداقل دارای دو پیچ باشد و یا آن‌ها را به کمک پرس بتوان اتصال داد.

۱۳- شعاع خمش کابل‌ها نباید از مقادیر زیر کم‌تر باشد.
الف- در کابل‌های دارای روپوش فلزی (کابل‌های زره‌دار یا با غلاف سربی یا هم مرکز):

$$r=9(D+d)$$

ب- در کابل‌های بدون روپوش فلزی (کابل‌های پلاستیکی):

$$r=8(D+d)$$

$$r = \text{شعاع خمش کابل}$$

$$D = \text{قطر خارجی کابل}$$

$$d = \text{قطر هادی بزرگ‌ترین رشته‌ی کابل}$$

$$A = \text{سطح مقطع هادی}$$

تذکر: در مورد هادی‌های با سطح مقطع مثالی (سکتور)، قطر هادی معادل از رابطه‌ی $d = \sqrt{A/3}$ محاسبه می‌شود.
در این‌جا به صورت خاص به بررسی نکاتی چند در مورد نحوه‌ی کابل‌کشی در محل‌های زیر می‌پردازیم.

۳- در موقع نصب یا کشیدن کابل، بهتر است تنش یا کشش بر روی هادی‌های کابل و هم‌چنین بر روی پوشش خارجی کابل وارد نشود.

۴- در مواردی که کابل در معرض تغییرات درجه‌ی حرارت قرار دارد، باید پیش‌بینی‌های لازم برای عایق‌بندی حرارتی آن صورت گیرد.

۵- کابل‌هایی که به تأسیسات قابل حمل و متحرک نصب می‌شوند باید در نقطه‌ی اتصال به دستگاه کاملاً بسته و محکم شود، به طوری که هیچ نیرویی به ترمینال‌های برق متصل به کابل وارد نشود.

۶- در زمان نصب کابل، باید شعاع خمش را، متناسب با تعداد رشته، سیم و عایق به کار رفته در آن، در نظر گرفت.

۷- در مواردی که یک کابل با کابلی دیگر و یا با لوله‌های گاز، آب و غیره تقاطع داشته باشد باید از یک لوله‌ی محافظ، با قطر متناسب با قطر کابل و طول حداقل یک متر، استفاده نمود و کابل را از داخل آن عبور داد.

۸- کلیه‌ی کابل‌های داخل و خارج ساختمان‌ها (تجاری- مسکونی- صنعتی) باید یک تکه باشند و از کاربرد مفصل دو راهی در وسط خط خودداری شود.

۹- کابل‌ها باید در برابر تابش مستقیم نور آفتاب، دارای نوعی حفاظ باشند.

۱۰- چنانچه کابل‌ها به موازات هم کشیده شده باشند، کابل‌های فشار متوسط نباید مستقیماً در زیر کابل‌های فشار ضعیف قرار گیرند.

۸- نصب کابل روی دیوار و سقف

باشد و خم نشود (شکل ۲۸-۲).
- فاصله‌ی کابل‌های نصب شده روی دیوار از یکدیگر، حداقل باید به اندازه‌ی قطر کابل باشد.
- هنگام عبور کابل از دیوار، باید کابل از داخل لوله‌ای که قطر داخلی آن حداقل ۱/۵ برابر قطر خارجی کابل باشد، عبور داده

در کارخانجات صنعتی ممکن است کابل‌ها بر روی دیوار نصب شوند. در این صورت لازم است عمل نصب با ایمنی و زیبایی تمام صورت گیرد و کابل‌ها با بست به دیوار محکم شوند. ضمن این که باید کلیه‌ی اصول در مورد زوایای خمش رعایت شود و فاصله‌ی بست‌ها طوری تنظیم گردد که کابل کاملاً صاف

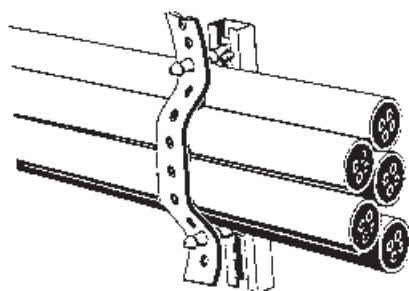
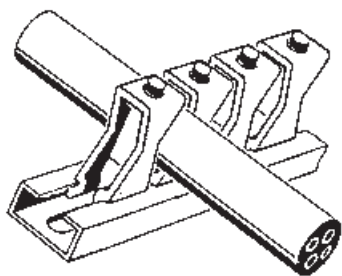
و نحوه‌ی قرار گرفتن کابل روی دیوار (عمودی - افقی) دارد. این فاصله به طور متوسط ۵۰ سانتی‌متر است، که برای کابل‌های با مقاطع کوچک و مسیرهای کوتاه تا ۳۰ سانتی‌متر کاهش می‌یابد و در مسیرهای طویل و کابل‌های با مقاطع بزرگ به ۸۰ سانتی‌متر نیز می‌رسد.

- باید توجه نمود که شکل قرار گرفتن بست‌ها، در حالتی که کابل‌ها به صورت عمودی روی دیوار نصب شده‌اند، می‌تواند به حالت افقی باشد.

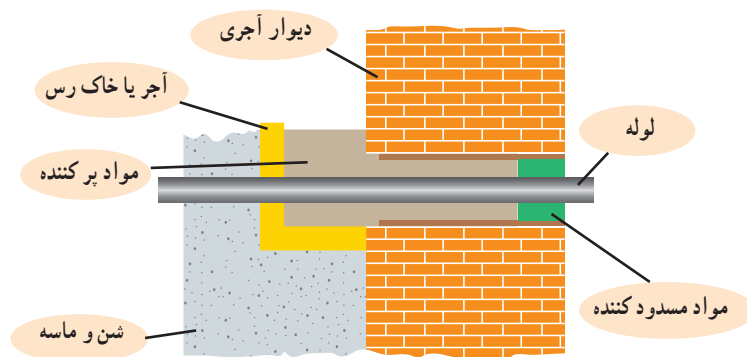

شکل ۲۸-۲- کابل‌کشی روی دیوار

شود و بعد از عبور کابل فاصله‌ی بین کابل و لوله توسط پارچه‌ی کنفی یا موادی دیگر کاملاً مسدود گردد.

شکل ۳۰-۲- کابل‌کشی روی دیوار

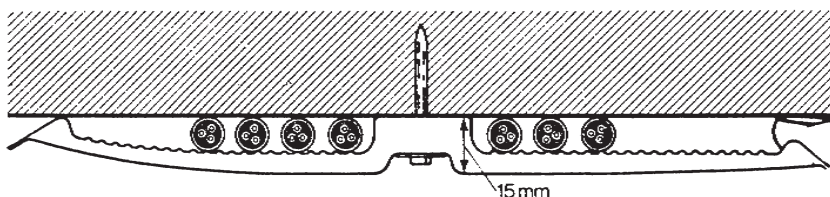

شکل ۲۹-۲- عبور کابل از میان دیوار از داخل لوله

- در مواردی که امکانات محل اجازه بدهد می‌توان کابل‌ها را بر روی پایه‌هایی که در داخل دیوار محکم شده‌اند قرار داد. در صورتی که کابل‌ها در زیر سقف قرار گرفته باشند می‌توان مانند شکل ۳۱-۲ عمل نمود.

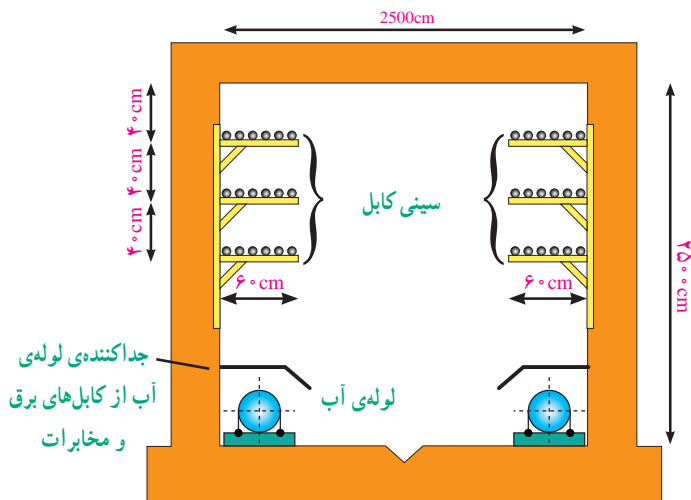
در کابل‌کشی روی دیوار، فاصله‌ی کابل‌ها باید حتی‌الامکان به اندازه‌ی قطر کابل باشد.

- فاصله‌ی بست‌ها از یکدیگر بستگی به قطر خارجی، طول

شکل ۳۱-۲- بست رکابی برای کابل‌کشی در زیر سقف

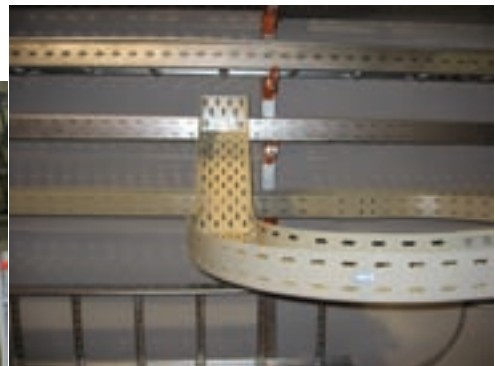
۹- نصب کابل روی سینی کابل

شکل ۲-۳۲

ابعاد سینی‌های کابل باید از نظر مکانیکی، با توجه به وزن کابل‌ها (هم‌چنین در صورت لزوم با در نظر گرفتن شرایط نصب، تعمیرات و رسیدگی)، انتخاب شود. ولی به طور کلی باید سینی‌های کابل از ورق گالوانیزه‌ی مشبک به ضخامت حداقل ۱/۵ میلی‌متر ساخته شود.

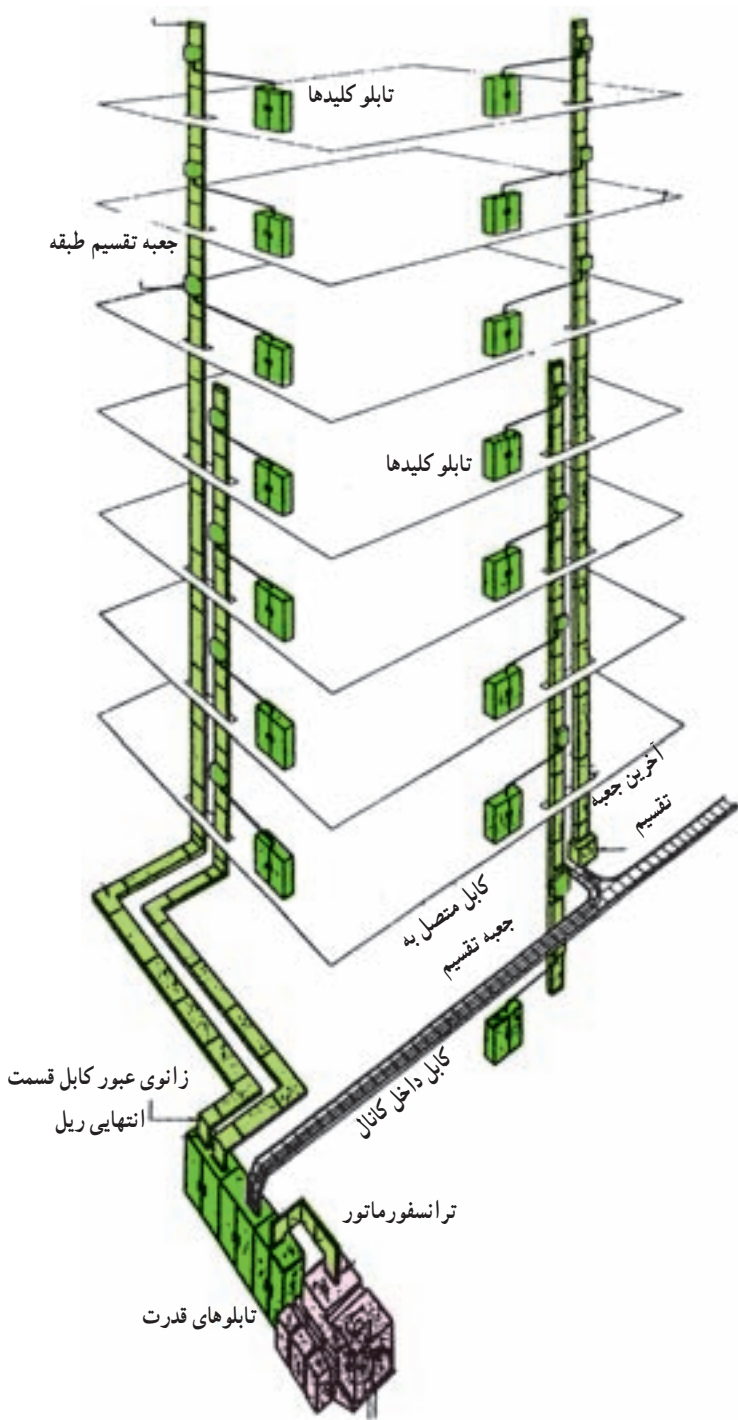
– سینی‌های کابل چند طبقه، باید با توجه به عرض آن به نحوی انتخاب شود که دسترسی به کابل‌ها حداقل از یک طرف امکان‌پذیر باشد و فاصله‌ی بین سینی‌های چند طبقه حداقل نصف عرض سینی بالایی باشد. این فاصله معمولاً (مطابق شکل ۲-۳۲) ۳۰ تا ۴۰ سانتی‌متر است. هنگام نصب کابل‌ها بر روی سینی کابل، باید در نزدیکی هر محل تغییر جهت، سه راه یا چهار راه با انتهای هر مسیر افقی یا قائم (هم‌چنین به فاصله‌ی ۱۰ متر در مسیرهای افقی و ۱/۵ متر در مسیرهای قائم به سینی‌ها) محکم شوند. شکل ۲-۳۲ یک نوع کانال اجرا شده و تصاویر شکل ۲-۳۳ چند نمونه سینی کابل و کابل‌کشی روی سینی در تأسیسات برقی را نشان می‌دهد.

شکل ۲-۳۳

۱۰- نصب کابل در ساختمان‌های بلند و بزرگ

قسمت انتهایی کابل

شکل ۲-۳۴- شمای کلی پخش انرژی در یک ساختمان چند طبقه

● در این گونه مراکز به سبب وسعت کار، هر یک از طبقات را یک واحد مستقل و در صورتی که طبقات خود به چند قسمت تقسیم شوند، هر قسمت را یک واحد مستقل در نظر می‌گیرند و بر این اساس، سیم‌کشی داخل آن را طراحی می‌کنند. پس از این مرحله، انتقال انرژی از تابلو توزیع اصلی طراحی می‌شود. آن‌گاه، با توجه به مصرف هر واحد مستقل، محاسبات لازم را اجرا می‌کنند و به وسیله کابل، انرژی الکتریکی لازم را به تابلو فرعی یا جعبه تقسیم هر طبقه یا واحد می‌رسانند. باید سعی شود مسیر کابل‌ها برای تمامی طبقات در یک راستا قرار گیرد. برای تقسیم بار (چنانچه طبقات دارای چند واحد باشند) بیش از یک مسیر جهت انتقال انرژی و کابل‌کشی انتخاب می‌شود. در شکل ۲-۳۴ یک نمونه کابل‌کشی و استاندارد نشان داده شده است.

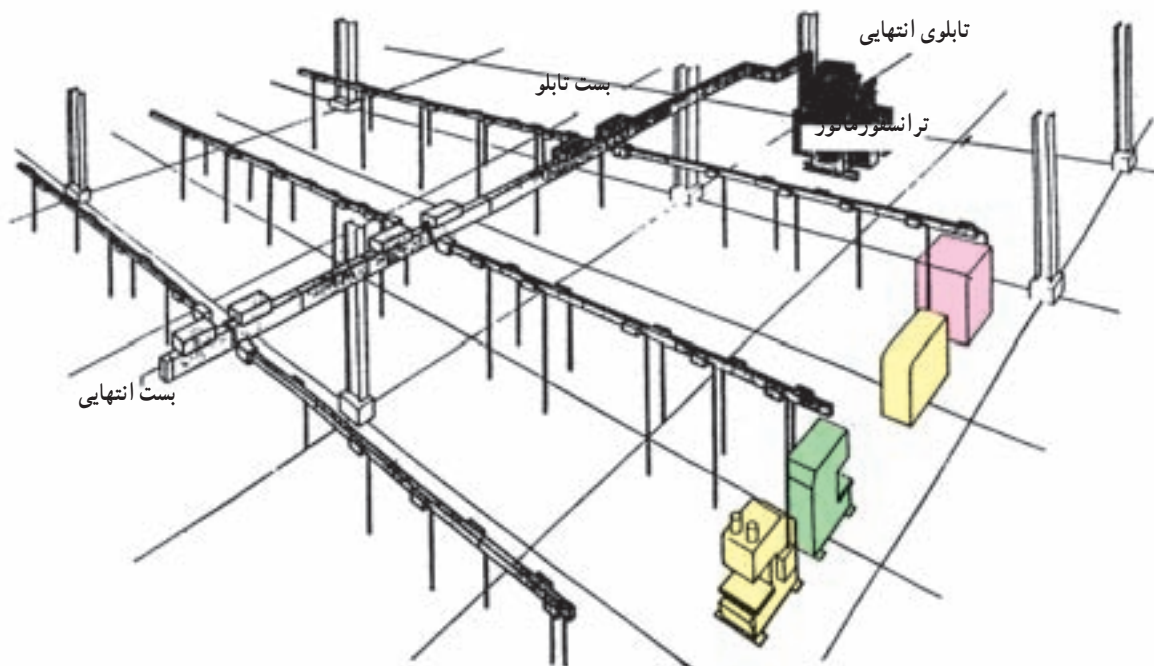
● در این گونه ساختمان‌ها، به دلیل وجود سازه‌های افقی و عمودی فلزی یا بتونی، محدودیت‌هایی برای عبور کابل‌ها و لوله‌های برقی وجود دارد. باید سعی شود کابل‌ها و سیم‌های برق از داخل کانال‌ها یا لوله‌های فولادی و یا پی.وی.سی. عبور کنند و در محل مناسب نصب شوند.

● مسیر لوله‌ها بر روی دیوارها معمولاً به صورت عمودی است. اما برای برق‌رسانی در مسیر افقی، به سبب برخورد با ستون‌های بتونی یا فلزی، معمولاً از کف ساختمان استفاده می‌شود و انشعاب‌های روشنایی از سقف‌ها صورت می‌گیرد. زمان کشیدن لوله‌ها در سقف طبقات ساختمان‌های بتونی و تیرچه بلوک قبل از بتن‌ریزی است.

● دیوارهای این گونه ساختمان‌ها، معمولاً جداکننده و دارای ضخامت کم‌اند. این دیوارها پس از زدن سقف، ساخته می‌شوند. از این رو، جهت عبور لوله‌ها و کابل‌ها و کانال‌های مربوطه، باید قبلاً دیوار مناسب را انتخاب کرد.

در برخی ساختمان‌ها مانند ادارات، بیمارستان‌ها و ...، به دلیل داشتن محدودیت‌هایی برای انجام کابل‌کشی، از روش‌های مختلفی استفاده می‌شود که انتخاب آن بستگی مستقیم به نوع سازه‌های ساختمان دارد. در برخی ساختمان‌ها، جهت کابل‌کشی از لوله‌های فولادی و پی.وی.سی استفاده می‌شود. در ساختمان‌هایی که دیوارهایی از چوب یا قالب‌های گچی یا پرسیانا (صفحات پلاستیکی) دارند، می‌توان، جهت قراردادن سیم‌ها و کابل‌های برق از ریل‌ها و کانال‌های پلاستیکی استفاده کرد. در شکل ۲-۳۵ بر روی دهانه‌ی این ریل‌ها کلید و پریز و وسایل لازم نصب شده است.

در برخی ساختمان‌ها مانند ادارات، بیمارستان‌ها و ...، به دلیل داشتن محدودیت‌هایی برای انجام کابل‌کشی، از روش‌های مختلفی استفاده می‌شود که انتخاب آن بستگی مستقیم به نوع سازه‌های ساختمان دارد. در برخی ساختمان‌ها، جهت کابل‌کشی از لوله‌های فولادی و پی.وی.سی استفاده می‌شود. در

شکل ۲-۳۵- کانال‌ها و ریل‌های قابل انشعاب

مطالعه‌ی آزاد

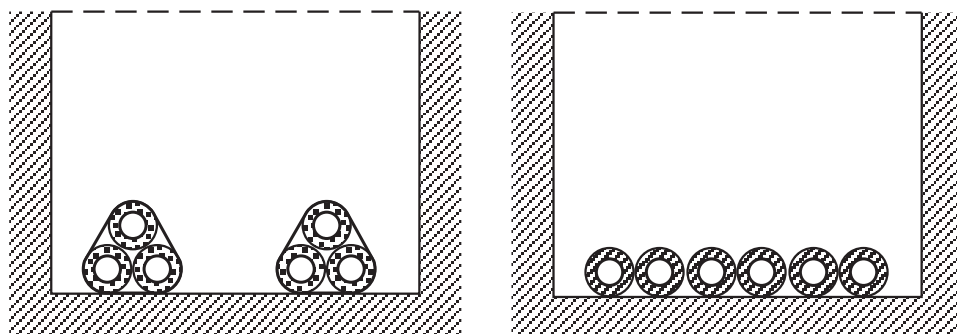
۱۱- نصب کابل در داخل کانال

– کانال‌های نصب کابل به صورت کلی در دو شکل کانال‌های خاکی و بتونی مورد استفاده قرار می‌گیرند. با این توضیح که کانال‌های بتونی خود به دو شکل کانال‌های کوچک و کانال‌های بزرگ (آدم‌رو) ساخته می‌شوند.

۱۱-۱- نصب کابل در کانال‌های بتونی

کانال‌های کابل کوچک معمولاً در موتورخانه‌ها، پست‌های برق، اتاق و یا سالن‌های مولد برق کاربرد دارد و باید دارای درپوش‌های قابل برداشت از آهن آجدار و با دستگیره‌ی مناسب در تمام طول کانال باشد. شکل ۲-۳۶ نحوه‌ی

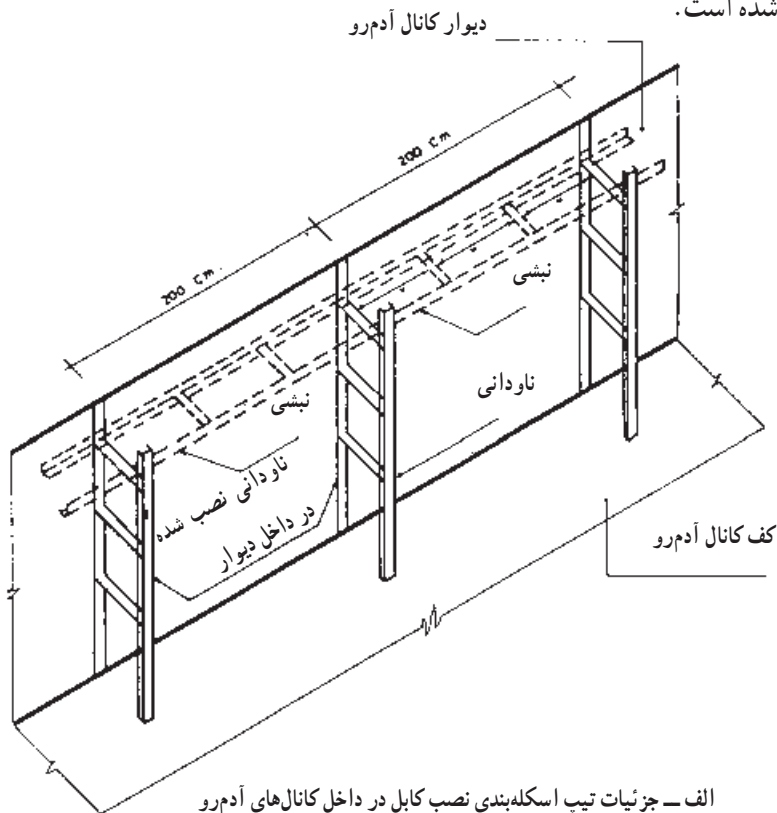
قرار گرفتن ردیفی و مثلثی کابل‌ها در کانال‌های پیش‌ساخته را نشان می‌دهند.

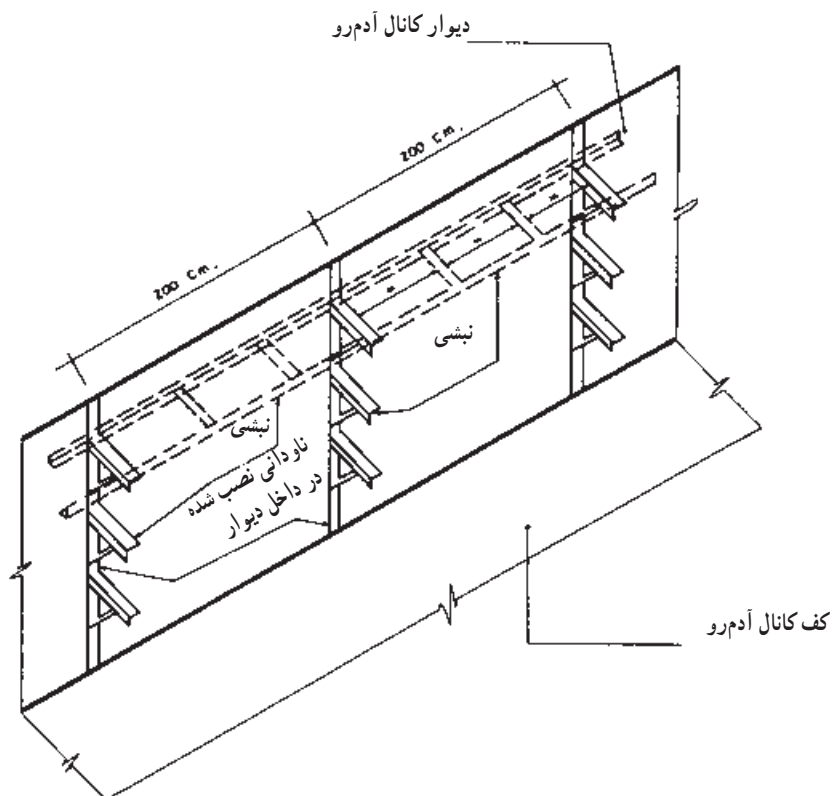
الف - آرایش ردیفی کابل‌ها در کانال‌های پیش‌ساخته ب - آرایش مثلثی کابل‌ها در کانال پیش‌ساخته

شکل ۳۶-۲

کانال‌های آدم‌رو از بتون پیش‌ساخته یا بتون درجا و با استحکام مناسب ساخته می‌شود و معمولاً برای هدایت آب احتمالی کف آن، شیبی برابر نیم الی یک درصد پیش‌بینی می‌کنند و برای آن‌ها کف‌شورهایی نیز در نظر گرفته می‌شود. برای نصب کابل در کانال‌های فوق، معمولاً از پایه‌های پیش‌ساخته‌ی گالوانیزه نصب شده در روی دیواره‌ی کانال و در تمام طول آن که روی آن‌ها سینی کابل نصب می‌شود، استفاده می‌گردد. کابل‌ها با فواصل معین و ترتیب خاصی روی سینی‌ها چیده می‌شوند. فاصله‌ی دو سینی موازی با هم باید طوری باشد که بتوان به راحتی در موقع لزوم بین آن‌ها کار کرد. این نوع کانال‌ها در تیپ‌های مختلف ساخته می‌شود. در شکل ۳۷-۲ دو تیپ اسکله‌بندی و بازوبندی نشان داده شده است.

الف - جزئیات تیپ اسکله‌بندی نصب کابل در داخل کانال‌های آدم‌رو

ب- جزئیات تیپ بازوبندی نصب کابل در داخل کانال‌های آدمرو

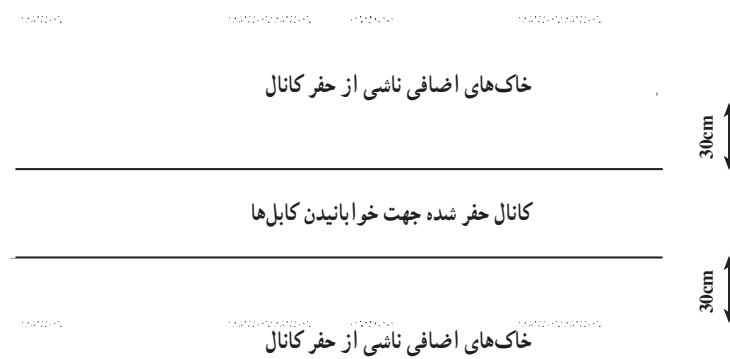
شکل ۳۷-۲

کابل‌هایی که در هر کانال نصب می‌شوند باید به تعدادی باشند که نصب آن‌ها به آسانی میسر باشد و تعمیر و تعویض آن‌ها نیز به سهولت انجام گیرد. در مواردی که مجاری کابل (در انتهای خود) در معرض تغییر زیاد درجه‌ی حرارت قرار می‌گیرند (مانند سردخانه‌ها یا منابع حرارتی)، باید قسمت مناسبی از مجاری به نقطه‌ی تبدیل اختصاص یابد و از گردش هوا بین قسمت‌های سرد و گرم جلوگیری شود.

کلیه‌ی کانال‌های آدمرو باید دارای سیستم روشنایی مناسب و پریزهای برق در فواصل حداکثر ۶ متر باشد. همچنین در صورت امکان برای تماس با خارج از کانال، در صورت لزوم پریزهای تلفن در فواصل معینی (از ۲۰ متر تا ۵۰ متر) نصب شود. در کانال‌های آدمرو، در صورتی که علاوه بر تأسیسات برقی از تأسیسات مکانیکی نیز استفاده می‌شود، باید حتی‌الامکان تأسیسات مکانیکی در پایین‌ترین سطح با جداکننده از کابل‌های برق قرار گیرند و یا در یک دیواره‌ی تأسیسات برقی و در دیواره‌ی مقابل تأسیسات مکانیکی نصب گردد.

۲-۱۱-۲- کانال‌های خاکی کابل

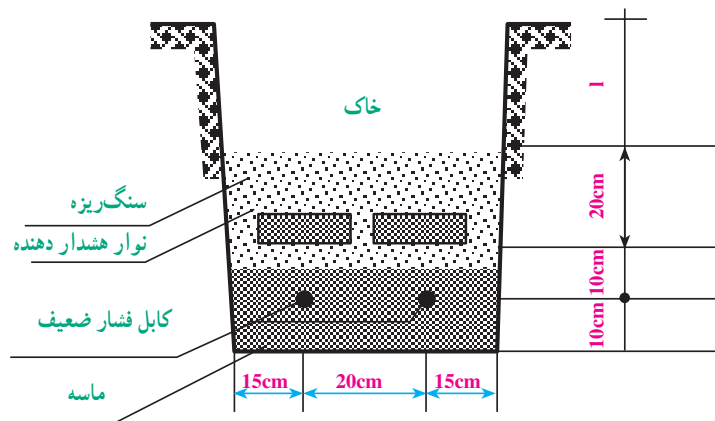
جهت نصب و استقرار کابل‌های مختلف در داخل خاک (روش دفنی)، کانال‌های خاکی را به مقطع دوزنقه می‌سازند. دلیل این کار جلوگیری از ریزش کردن دیواره‌ی کانال و همچنین استحکام دیواره‌ی کانال است. خاک‌های برداشته باید به فاصله‌ی ۳۰ سانتی‌متر دورتر از لبه‌ی کانال ریخته شود، تا هرگونه فعالیت آزاد برای خواباندن کابل امکان‌پذیر باشد (شکل ۳۸-۲).

شکل ۳۸-۲

عرض کانال حفر شده (به منظور نصب کابل‌های زیرزمینی)، به تعداد کابل‌هایی بستگی خواهد داشت که در مجاورت هم قرار می‌گیرند. عرض کانال، برای دو رشته کابل، ۵۰ سانتی‌متر است. هم‌چنین عمق کانال برای نصب کابل از سطح زمین به تعداد کابل‌هایی بستگی دارد که روی هم قرار می‌گیرند. در هر حال فاصله‌ی بالاترین کابل فشار ضعیف زیرزمینی از سطح زمین پیاده‌رو نباید از ۶۰ سانتی‌متر کمتر باشد.

در شکل ۳۹-۲ جزئیات کانال خاکی جهت نصب کابل‌ها آورده شده است. اگر نصب در زیر سطح خیابان صورت گیرد عمق کانال از سطح خیابان نباید کم‌تر از یک متر باشد.

شکل ۳۹-۲ جزئیات کانال خاکی جهت نصب کابل فشار ضعیف در یک ردیف افقی

در صورتی که تعداد کابل‌ها زیاد باشد معمولاً باید، با فاصله‌ی ۲۰ سانتی‌متر نسبت به هم، نصب شوند. جدول ۴-۲، ارتفاع مقدار خاک لازم برای پر کردن کانال (پس از نصب کابل) و جدول ۵-۲، عمق کانال خاکی را نشان می‌دهد.

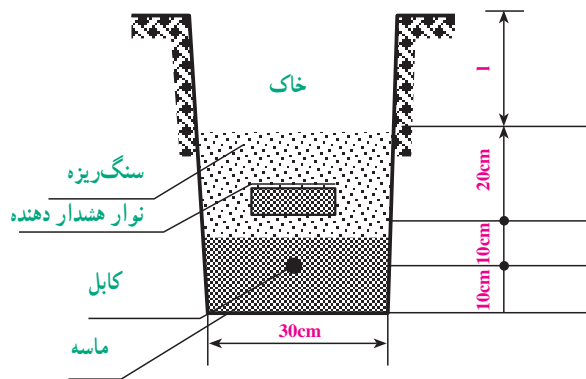
جدول ۲-۵- عمق کانال خاکی برحسب ولتاژ کابل

ردیف	ولتاژ برحسب کیلو ولت	عمق کانال برحسب سانتی متر (h)
۱	۱	۸۰
۲	۱۰	۱۰۰
۳	۲۰	۱۲۰

جدول ۲-۴- ارتفاع خاک ریزی در کانال

فشار ضعیف	تا ۲۰ کیلو ولت
۳۰ cm	۶۰ cm

برای نصب کابل‌ها در داخل کانال خاکی، ابتدا لازم است کف کانال کاملاً صاف، تمیز و کوبیده شده باشد. سپس، حداقل ۱۰ سانتی‌متر، ماسه نرم در گودال ریخته و کابل روی آن خوابانده شود. مجدداً روی کابل، حداقل ۱۰ سانتی‌متر، ماسه نرم بریزند و سپس، به منظور حفاظت از کابل، یک ردیف آجر به عرض ۲۲ سانتی‌متر یا یک ردیف بلوک سیمانی بر روی این لایه بچینند. سپس یک نوار پلاستیکی هشداردهنده، که روی آن عبارت توجه! مسیر کابل نوشته شده است، بکشند و روی مجموعه، تا ارتفاع ۲۰ سانتی‌متر، سنگ ریزه و سپس روی آن خاک معمولی بریزند و آن را بکوبند (شکل ۲-۴).

شکل ۲-۴- جزئیات کانال خاکی جهت نصب کابل

کار عملی ۲

هدف: کابل کشی روی دیوار و سقف
وسایل و مواد مورد نیاز

ردیف	وسایل و مواد	تعداد
۱	کابل $4 \times 4 \text{ mm}^2$	به مقدار لازم
۲	نبشی	به مقدار لازم
۳	بست آویز	به مقدار لازم
۴	رول پلاک	به مقدار لازم
۵	دریل دستی	۱ دستگاه
۶	پیچ چوب	به مقدار لازم
۷	خط کش	۱ عدد
۸	قیچی کابل بر	۱ دستگاه
۹	چکش فلزی	۱ عدد
۱۰	پیچ گوشتی	۱ عدد

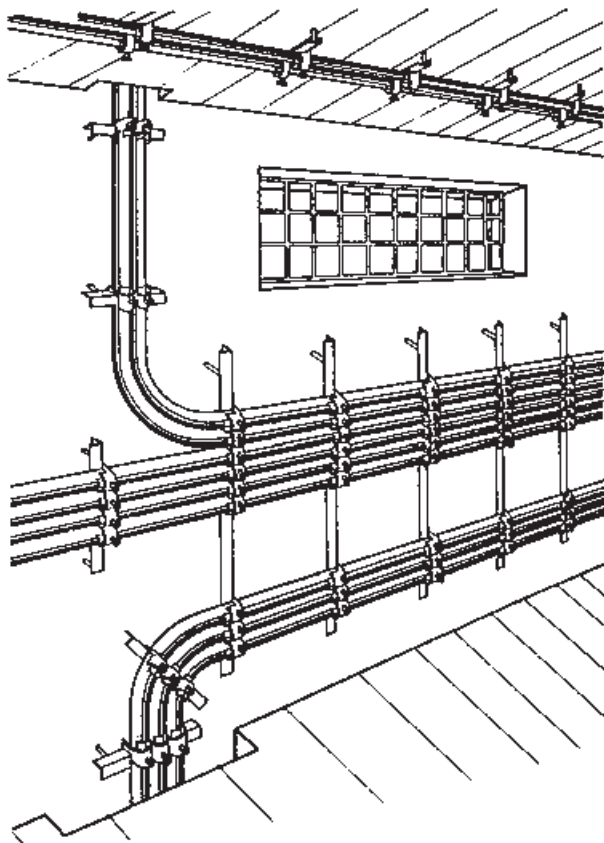
نکات ایمنی

– هرگز به جای نردبان دوطرفه از وسایل غیرمجاز استفاده نکنید.

– برای سوراخ کاری روی دیوار، مته الماسه‌ی مناسب انتخاب کنید و، با استفاده از آچار سه نظام، مته را روی دریل کاملاً سفت کنید.

– موقع روشن کردن دریل و کار با آن مواظب باشید کاملاً عمود بر سطح قرار گیرد و فشار مناسب به آن وارد کنید.

۲- متناسب با امکانات موجود، کابل کشی را مطابق شکل ۲-۴۲ روی دیوار و سقف اجرا کنید.

شکل ۲-۴۲- کابل کشی روی دیوار و سقف

چند نمونه ابزار کار در شکل ۲-۴۱ نشان داده شده

است.

شکل ۲-۴۱- چند نمونه ابزار کار

مراحل کار

۱- کابل $4 \times 4 \text{ mm}^2$ انتخاب کنید و، با در نظر گرفتن فاصله‌ی بست‌های آویز از هم دیگر به اندازه‌ی 300 mm و محاسبه‌ی شعاع‌های انحنای کابل‌ها، مقدار طول کابل‌ها را محاسبه کنید.